

BLAZNO RAZNO

2.

2017/2018
OŠ LENART

KAZALO

POČITNICAM NA POT.....	3
KMALU BODO POČITNICE.....	4
ČAROBNA PALICA.....	5
RIM.....	6
MOJ OSMI ROJSTNI DAN.....	7
DOKTOR ZA ŽIVALI.....	8
MOJ ZAJEC.....	9
SREČA.....	10
MOJI OBČUTKI OB VSTOPU V ŠOLO.....	11
KAJ SVETUJEMO BODOČIM PRVOŠOLCEM.....	12
NAJBOLJŠI DAN V MOJEM ŽIVLJENJU!.....	14
MALI ERIK IN ŠOLSKE POTREBŠČINE.....	15
KAJ JE LJUBEZEN.....	16
KONCERT SOY LUNA.....	17
KRIŽANKA.....	18
NAVARA.....	18
ŽIVLJENJE NA GRADU.....	19
ŠIVI NA NOGI.....	20
MAMINA POROKA.....	20
SANTORINI.....	20
V AVSTRALIJI.....	21
NATEČAJ EVROPA V ŠOLI.....	21
LIČKANJE ALI KOŽUHANJE KORUZE.....	22
KURENTOVANJE.....	22
POTICA.....	23
DRAGA MATEJA,.....	23
GLOSA.....	24
ELSTOMOBIL – TEHNIŠKI DAN.....	25
PLEŽUH ALI POK.....	25
SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK.....	26
PRIREDITEV OB MATERINSKEM DNEVU – KO SRCE SREČA SRCE.....	27
SREČANJE S STARŠI – 6. RAZRED.....	27
SREČANJE Z MAMI.....	28
DOGODKI V PRVIH RAZREDIH.....	28
MEDGENERACIJSKO SREČANJE V ODDELKIH PODALJŠANEGA BIVANJA.....	29
UČENCI PODALJŠANEGA BIVANJA NA OBISKU PRI UČENCIH PPVI.....	30
OBISK KMETIJE.....	31
28. OTROŠKI PARLAMENT.....	31
AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA.....	34
BOTRSTVO TIBETANSKEGA FANTA TSERINGA.....	34
NATEČAJ EVROPA V ŠOLI.....	35
BRALNA ZNAČKA V ŠOLSKEM LETU 2017/2018.....	35
KOLESARSKI IZPIT PETOŠOLCEV.....	36
OTROŠKA FOLKLORNA SKUPINA OŠ LENART V ŠOLSKEM LETU 2017/2018.....	36
PRIPRAVA VISOKE GREDE.....	36
SEJEM ALTERMED.....	37
PEVSKI ZBORI OŠ LENART.....	38
MOJA DOMOVINA – POZNAM SVOJO KULTURNO DEDIŠČINO?.....	39
OBISK GALERIJE.....	40
RAČUNANJE JE IGRA 2018.....	41
ATLETSKO TEKMOVANJE - ONIS.....	42
TEKMOVANJE IZ ZNANJA NEMŠKEGA JEZIKA.....	43
NEMŠKA BRALNA ZNAČKA – EPI LESEPREIS.....	43
ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA - EPI READING BADGE.....	44
TEKMOVANJA IZ ZNANJA BIOLOGIJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE.....	45
TEKMOVANJE V ZNANJU NARAVOSLOVJA ZA 1. DO 7. RAZRED OŠ.....	46
RAZVEDRILNA MATEMATIKA.....	47
ROBOTIKA.....	47
TEKMOVANJE OSNOVNOŠOLCEV V ZNANJU FIZIKE ZA STEFANOVO PRIZNANJE.....	48
VESELA ŠOLA - ONIS.....	49
PLUS VESELA ŠOLA.....	50
TEKMOVANJA IZ ZNANJA ZGODOVINE 2017/2018.....	51

POČITNICAM NA POT

Pa smo spet na koncu ... v mislih imam šolsko leto. Za nami je toliko in toliko trenutkov, spominov in dejanj, ki na poseben način dajejo življenju moč. To je cilj, ki mu ali bi mu morali slediti vsi tisti, ki dan za dnem prestopamo šolski prag.

Frank Herbert je zapisal, da če odkrijemo nekaj, česar ne razumemo, je to začetek spoznanja. Šola kot institucija posebnega družbenega pomena vsakega posameznika pelje po poti znanja, kulture, ustvarjalnosti, discipline, spoštljivosti, iskrenosti in ljubezni. Od posameznega učenca, ki bi naj izžareval mladostno energijo, pa temu prevečkrat ni tako, je odvisno ali šolsko pot prehodi v predvidljivem času ali zaostaja za vrstniki ali pa cilja sploh ne doseže.

Že Aristotel je menil, da je človekov najvišji cilj sreča. Na začetku enaindvajsetega stoletja je tudi Slovenija v materialnem smislu bogata država. Iz omenjenega bi marsikdo sklepal, da smo njeni državljani srečni ljudje. Lepo in prav, vendar se v družbi prevečkrat izpostavljajo področja človekovega življenja, ki dajejo relativni užitek v danem trenutku. Temu ne bi smelo biti tako, zato se na šolskem polju trudimo in poskušamo mladi generaciji privzgojiti vrednostni sistem, ki temelji na delu in odgovornosti. Peljemo jo v smer notranje umirjenosti, srčne osebne rasti in zaupanja vase v pravem pomenu besede. Zahtevno početje, ki zahteva ogromno vloženega ob neomajni podpori staršev in družbe kot celote.

Šolska vrata se počasi zapirajo. Za vas, učenci, bo nastopil najlepši del šolskega leta, počitnice. Preživite jih v duhu dobre volje. Veliko časa preživite s svojimi starši, starimi starši in prijatelji. Vaš delovni prostor naj bo igrišče, travnik, gozd, skriti koticiki, ki jih poznate samo vi. Usmerite pozornost v svojo notranjost in ugotovili boste, da življenje ponuja, samo vzeti je potrebno. Kaj in koliko vzamemo, je odvisno od vsakega posameznika.

Iskreno zahvalo za opravljeno v dobrobit naših učencev izražam vsem sodelavcem in staršem učencev ter vsem skupaj želim vesele počitnice in sproščujoče dopuste.

Marjan Zadavec, ravnatelj

Anja Ketiš Radič, 8. a

KMALU BODO POČITNICE

Kmalu se bomo poslovili od šole,
od učilnic, šolskih stolov in klopi,
od šolskih zvezkov in potrebščin,
od sošolcev in prijateljev.

Kmalu se bomo poslovili od šole,
kmalu bodo počitnice.

Ko bo konec šole, gremo na bazene,
na izlete in na morje se igrat.

Kmalu se bomo poslovili od šole,
kmalu bodo počitnice.

Nika Vezovnik, 4. c

Shera Shala, 8. a

O MUCI, KI JE POBEGNILA

Nekega dne je majhna muca želela iti ven, da bi se igrala in plezala po drevesu. Ampak ko so jo spustili ven, je pobegnila z vrta na cesto in proti gozdu. Ko je prišla v gozd, jo je začelo zebsti, zato je šla globlje v gozd. Prišla je do jezera, nato je videla svojo hišo. Stekla je po cesti. A zavila je proti napačni vasi in zašla proti jugu. Spet je šla v gozd. V gozdu je bila na drevesu družina ptic. Hotela jih je pojesti in je splezala na drevo. Pojedla je mladičke. Potem ni mogla splezati dol. Klicala je svoja lastnika. Ko sta jo zaslišala, sta takoj prišla.

Tarja Dukarič, 1. b

NA KMETIJI

Na kmetiji je lep sončen dan in kmet Jakob s traktorjem kosi. Potem pride domov, ugasne kosilnico, pospravi traktor in se odpravi v hlev k pujsom ter jih nahrani. Ko konča pri pujsih, gre v kokošnjak in pobere jajca. Potem gre nahraniti konje in ko nahrani konje, je konec delovnega dne.

Jakob Sirk, 1. b

ANEJ IN NJEGOV PRVI ZOB

Nekoč je imel Nogometni klub Lenart tekmo. Ko so igrali, je nekdo Aneju nabil žogo na usta in mu je izpadel zob. Zvečer ni in ni našel zoba, iskal ga je vso noč. Ko je v ponedeljek imel trening, je našel zob v travi. Zvečer ga je dal pod blazino. Zjutraj, ko se je zbudil, je našel 5 eurov.

Nejc Neuvirt, 2. b

O ZMAJU, KI NI MOGEL BRUHATI OGNJA

Nekoč je živel majhen zmaj. Ko se je nekega jutro zbudil, je s ponosom šel ven s svojimi prijatelji. Ko je hotel bruhati ogenj, ga ni in ni mogel bruhati. Ko je povedal svojo težavo prijateljem, so mu takoj pomagali. Skupaj so šli iskat njegov ogenj. Na poti so srečali zlobnega zmaja. Mali zmaj se je ustrašil in nemudoma je začel bruhati ogenj.

Nik Lovše, 2. b

MIŠJA PRINCESA

V Mišjem dolu je živela mišja princesa po imenu Laura. Laura je bila zaljubljena v princa Leja, ki jo je povabil na mišji ples. Naslednji dan se je mišja princesa oblekla in šla na ples. Ko je ravno hotela zaplesati, se je prikazala čarovnica Blabla in vse razen mišje princese spremenila v ledene kipe. Mišja princesa je hitro stekla do čarobne palice. Za njo je stekla tudi Blabla. S čarobno palico je vse odmrznila.

Ajda Perko, 2. b

ČAROBNA PALICA

Živela je družina Hunter. Deklica je imela rojstni dan. Dobila je čarobno palico. Ni vedela, ali deluje. Izrekla je čarobno besedo in postelja se je spremenila v rože. Nato je šla v mesto. Čarobna palica je ponorela, zato je odšla domov. Raje bi imela igrače kot čarobno palico.

Larisa Hedl, 2. b

MAI IN NJEGOVI PRIJATELJI GREDO RAZISKOVAT

Nekega dne so Mai in njegovi prijatelji odšli v jamo raziskovat dragulje. Ko so bili v jami, so našli skrinjo. Čirule čarule simsala grim - skrinja se je odprla. Toda na Maia je padla skala, zato so po njega prišli starši in ga odpeljali v bolnico.

Mai Cafnik, 2. b

ČAROBNA ŽOGA

Nogometni klub Lenart se je pripravljaj na tekmo. Jaz sem bil v голу. Luka, Jan in Tai so bili v obrambi, Žiga in Gregor sta bila na sredini, Vid pa v napadu. Nasprotniki so v peti minuti ustrelili na gol. Rekel sem: »Žoga, pojdi v nasprotnikov gol!« In res se je zgodilo - žoga je odletela v drugi gol!

Aljaž Kolarič, 2. b

Eva Klevže, 2. b

Lara Bolšec, 2. b

PRI ZOBOZDRAVNIKU

Enkrat je živel medvedek, ki je nekega dne zbolel, ker je pojedel preveč sladkarij. Moral je iti k zobozdravniku, ker mu je tako rekla mama. Medvedek je rekel enako in šli so k zobozdravniku. Zobozdravnik mu je pregledal zobe, mu dal žig in rekel, da je vse v redu.

Nadja Merčnik, 2. a

Malega medvedka Medija je bolel zob. Mama ga je peljala k zobozdravniku. Zobozdravnik je pregledal Medijeve zobe. Ugotovil je, da ima luknjico. Luknjico je očistil s svedrom in jo zalil z zalivko. Medi je dobil priznanje, ker se ni bal. Mama ga je za nagrado odpeljala na sladoled. Medi se nikoli več ni bal zobozdravnika.

Zara Vezovnik, 2. a

NA ZAVRHU

Šel sem na Zavrhu. Tam sem srečal Jaka. Z mano so bili še: Nino, sestra Eva ter bratranca Ožbe in Anže. Tam smo se igrali. Ko smo prišli do stolpa, smo takoj šli nanj in si ogledali okolico. Po pohodu smo šli k moji babici. Tam smo se igrali, potem pa odšli na naš vikend. Zakurili smo še kres.

Jakob Ornik, 2. a

RIM

Ob polnoči smo se odpeljali v Rim. Peljali smo se z avtom. Ko smo prišli tja, smo parkirali, odšli v hotel, se najedli in šli v vatikanski muzej. Ogledali smo si kipe in spomenike. Imeli so tudi kopalne kadi. Ko smo si vse ogledali, smo odšli v hotel, se umili in šli spat. V soboto smo si ogledali Rim. Ogledali smo si tudi kolosej. Zvečer smo šli na trg. Tam smo kupili slike, ki so jih delali s sprejem. Potem smo šli v hotel spat. V nedeljo smo šli do vulkana Vezuv in v Pompeje. Tam sem si kupila delfina iz vulkanskega kamna. V Pompejih smo videli ljudi, ki jih je zasula lava. V ponedeljek smo se odpeljali domov. Na prvi postaji v Sloveniji smo kupili lučke in nato smo srečno prišli domov.

Zara Vezovnik, 2. a

ŽIVALSKI VRT

V ponedeljek smo se jaz, moj bratec Veni, mami in ati odpeljali v živalski vrt. Tam so bile različne živali: koze, pujsi, kamele, lame, krave, opice, purani, race ... Mama je zagledala zelo veliko želvo in se ustrašila. Ati pa je zagledal lamo in se ustrašil, da ga bo pljunila.

Nande Zemljič, 2. a

IZLET NA TOJZLOV VRH

Z očetom in mamo smo šli na Tojzlov vrh. Šla je tudi moja sestrična Mia. Piše se Jecelj - tako kot jaz. Zraven so še šli tudi teta Jelka, stric Marko in moj brat Žan. Slikala sem se s Tanjo Žagar in z nekim temnopoltim plesalcem. Bil mu je ime Niko. Bil je iz Amerike. Vozili smo se pet ur. Spala nisem nič.

Maja Jecelj, 2. a

PRVOMAJSKE POČITNICE

Šli smo v Radence na sladoled. Ko smo prišli domov, smo šli v hotel Šiker. Prvi dan v Šiker hotelu smo šli v jacuzzi. Drugi dan smo šli na pomol, nato smo spakirali in šli domov. Tam smo jedli dunajske zrezke z limono in solato.

Kiara Fluher, 2. a

PRI BABICI IN DEDKU

Šel sem k babici in dedku. Moja prababica je imela rojstni dan. Stara je 86 let. Ime ji je Marija. Rada štrika. Prišli so tudi njeni prijatelji. Tam sem se igral z žogo. Ko je moj ata odšel, mi je bil dolgčas.

Luka Vukičević, 2. a

DOMA

Med počitnicami sem se vozil s kolesom. Z mamo smo se igrali družabne igre. Doma sva se z bratom Timom igrala z lego kockami, zvečer pa sva brala knjigo.

Rok Fridau, 2. a

MOJ OSMI ROJSTNI DAN

Prvi dan med prvomajskimi počitnicami sem imel rojstni dan. Star sem bil 8 let. Z babico sem šel v gozd podirati suha drevesa. Tam sem videl staro hišo, v kateri ni nihče živel. Moja sestra je ves čas gledala risanke na telefonu. Na koncu pa je zaspala. Iz gozda smo domov odpeljali suha drevesa.

Tai Horvat, 2. a

NA IZVIRU SOČE

Bili smo na izviru Soče. Tam je bila zelena voda. Šli smo tudi na goro, na kateri je bil še sneg. Vozili smo se do noči.

Alex Dobrina Postružnik, 2. a

DOMA Z DRUŽINO

Ata me je vozil z motorjem. Moj brat je igral nogomet in padel na travo. Kosilo smo imeli zunaj. Jedli smo pečene zajca. Moj brat se je pripeljal s skuterjem.

Nadja Merčnik, 2. a

SLADOLEDNI DAN

Moja mama in jaz sva šli na sladoled. Izbrala sem si čokoladnega v skodelici, mama pa si je vzela vaniljo. Ko sva prišli domov, sva se šli kopat za 3 ure. Po kohanju sva šli domov. Doma sem šla še malo ven, potem pa vadit klarinet.

Ula Breznik, 2. a

V KOPRU

Med počitnicami sem se kopala v Portorožu. Bila sem z mamo, s teto, z bratrancem in s stricem. Šli smo tudi na sladoled.

Larisa Gornjec, 2. a

V ATIJEVI SLUŽBI

Z atijem sem šel v službo. Šla sva razkladat meso. Kupil mi je kakav. Videla sva, da se je po zraku peljalo osem letal. Ustavila sva pri Elblu. Tam sem izstopil in šel peš domov, ata pa naprej v službo.

Luka Grah, 2. a

Zala Pal, 6. b

Ana Pšajd, 6. b

BRALI SMO PRAVLJICO ŠIVILJA IN ŠKARJICE. NA VPRAŠANJE, KATERI ČUDEŽNI PREDMET SI ŽELITE IN ZAKAJ, SO UČENCI ODGOVORILI:

- Lopatico, ki bi sama pekla hamburgerje.
- Košarkarsko žogo, ki bi sama dajala koše.
- Preprogo, ki bi me vozila v šolo.
- Radirko, ki bi radirala napake.
- Aladinovo svetilko, ki bi mi prinesla sladkarije in izpolnila vse želje.
- Žogo in svinčnik, da jaz ne bi rabil nič delati.
- Letečo preprogo, da bi me ponesla okoli sveta.
- Svinčnik, da bi pisal nalogo namesto mene.
- Žogo, da bi jo lahko močno in daleč vrgel.
- Torbo, ki bi se sama pospravila in mi pripravila potrebne stvari.
- Kopačke, ki bi same igrali tekmo.
- Škarjice, ki bi mi pomagale rezati.
- Dres, s katerim bi bil na vsaki tekmi dober.
- Ananas, da bi postal močan.
- Samoroga, da bi lahko z njim letela po zraku.
- Čarobno palico, da bi z njo odčaral šolo.

Učenci 2. a

OSEL IN JAKA

Jaka je živel na kmetiji in pospravljaj hlev. Ko je končal, je šel jezdit osla. Jaka je šel z oslom na jaso in se ustavil pri drevesu. Padel je v živi pesek in zaklical na pomoč. Pritekli so prijatelji in ga rešili. Jaka se jim je zahvalil.

Jakob Ornik, 2. a

DOKTOR ZA ŽIVALI

Deklica Maša živi v Lenartu. Ima slončka Dina. Nekega dne ga je bolela glava. Maša ga je peljala k zdravniku. Pregledal ga je in mu dal zdravila. Rekel mu je, naj počiva in veliko pije. Dino se je nasmehnil.

Larisa Gornjec, 2. a

KOPANJE

Nekoč sta živela majhen Peter in njegov očka Miha. Ko sta nekega dne šla na bazene, Peter še ni znal plavati, zato si je vzela zraven obroč. Spuščal se je po malih toboganih, očka pa je plaval in skakal s skakalnice.

Zala Verbošt, 2. a

SLONČEK DAVID SE PREHLADI

Slonček David je odšel v savanski jacuzzi. Jacuzzi je bil pokvarjen, zato je bila voda mrzla. Slonček David je kihal in smrkal, dokler ni prišla čudovita gospa in ga odpeljala k zdravniku.

Jaka Firbas, 2. a

SLONČEK TINKO

Tinko je zelo prijazen slonček in hodi v vrtec v pisano igralnico. A neko lepo sončno nedeljo je zbolel. Lastnica ga je odpeljala k zdravniku. Zdravnik je rekel, da ima angino in mu predpisal zdravila. Tinko je zdravila pridno jemal en teden. V nedeljo je bil spet zdrav in se je lahko dalje zabaval.

Maik Ferk Keršič, 2. a

MOJ ZAJEC

Imela sem zajca Bruna. Bil je zelo lep zajec. Imela sem ga zelo rada, dokler ni umrl. Tisti dan sem bila na hrvaškem pri zobozdravniku. Ko sem slišala, da je Bruno umrl, sem padla v jok. Bilo mi je žal, da sem šla k zobozdravniku, kjer nisem niti ust odprla. Ko sem prišla domov, sem videla novega zajca. Bila sem tako srečna, da sem kar poskakovala. In še danes ga imam. Ime ji je Greta.

Ida Skok, 2. a

SLONČEK GOGI

Živel je slonček, ki ni bil iz Afrike, ampak je bil igrača. Imel je tudi prijatelje: žirafa Marto, medveda Kokija, zajca Belouška in leva Rogija. Njihova lastnica je bila teta Meta. Nekega dne so šli k zdravniku. Zdravnik jim je rekel, da so na vrsti. Vstopili so. Zdravnik je živali pregledal in rekel, da so malo bolne. Treba bo jemati zdravila. Ko so prišli naslednjič k zdravniku, so dobili lučke. Zdravnik je rekel: Če boste še naprej živeli zdravo, nikoli ne boste zboleli.

Zara Vezovnik, 2. a

Adrijana Kurnik, 6. b

Eva Čeh, 6. b

KAJ NAM POMENI SREČA

Zame je sreča, ko vidim mamo in sem v njenem toplim objemu. Srečna sem, ko je mama v soboto in nedeljo doma in da nimamo nič. Takrat se cele dneve cartava. (Sara Ignjatič)

Zame je sreča, da sem premagala strah pred ocenami. (Liza Fekonja)

Srečna sem bila, ko sem premagala strah pred prvimi ocenami. Sreča je, ko me učiteljica v šoli pohvali. Sreča je zame tudi, ko lahko popijem topel čaj in se pokrijem z odejo. Sreča je, da imam družino, prijatelje in da me vsi podpirajo. (Nika Lukavečki)

Zame je sreča, ko si starša vzameta čas in se igrata z mano. Sreča je, da me deda pelje v šolo in babica skrbi za moja psa. In sreča je, da imam družino. (Alej Rola)

Sreča je, da imam vesele starše in da gremo z družino na izlet. (Miha Žnuderl)

Zame je sreča nekaj, kar se ne zgodi vsak dan, je nekaj nevsakdanjega. Sreča je, ko imata starša čas zame in za Gala. Sreča je, ko se zabavam s svojimi sorodniki. (Tia Hana Majcenovič)

Zame je sreča, ko lahko igram igrice. Sreča je, da imam prijatelje in prijateljice. Sreča je, da mi je uspelo preživeti prve ocene. Sreča je, da imam prijazne starše, babice, dedke, botro in botra. Sreča je, da se lahko igram z bratcem in s sestrico in da lahko igram nogomet, košarko, kolesarim, tečem in hodim. Sreča je, da imamo v šoli hišnika, ki nam vse popravi. Sreča je, da na svetu ne obstajajo roparji. (Tai Muršec)

Zame je sreča, da me ima družina rada. Da imam prijazno učiteljico in da imam prijatelje. (Vasja Rajter)

Sreča je moja družina. Sreča je, da lahko igram kitaro. Srečna sem, da imam brata, srečna sem, da lahko hodim v šolo. Srečna sem, da imam še vse babice in dedke in da imam tako dobri prijateljici. (Nika Železnik)

Srečna sem, ko se starši igrajo z mano. Sreča je, da imam dva brata: Tomaža in Davida. Da imam tako dobro učiteljico. Da imam tako dobro mamo in atija, saj sta najboljša starša. (Rebeka Gonza)

Zame je sreča, da imam prijazne starše, ki si vzamejo čas zame, skrbijo zame in me pri vsem spodbujajo. Sreča je tudi, da dobro berem in da imamo zelo prijazno učiteljico. Sreča je tudi, da nisem bolan, da sem zdrav. (Enej Krček)

Zame je sreča, ko sem s Tio in z Niko. Največja sreča pa je, ko me mama objame in ko me ati dvigne. Srečna sem tudi, ko grem v trgovino. (Evian Pal)

Zame je sreča, ko sem zelo uspešen pri težkem testu ali pri košarki. Zelo sem srečen, ko si starša vzameta čas zame. (Saša Vukovič)

Srečna sem, da imam brata in starše ter veliko prijateljev. Srečna sem, ko jaham in ko sem pri klavirju. Sreča je, da imam tako prijazno učiteljico. (Eva Črnčič)

Zame je sreča, ko me mama in ata objameta in sta do mene prijazna. Srečna sem, da lahko hodim v šolo in imam vse šolske potrebščine. (Lučka Mlakar)

Zame je sreča, ko imamo kulturni dan, in sreča je, da me ima učiteljica rada. Sreča je, da nam učiteljica daje veliko domače naloge. (Evelin Kolbl)

Zame je sreča, da imam starše, prijatelje in učiteljico, ki je najboljša na svetu in nas ima rada kot mi njo. Sreča je tudi šola, kjer se učimo in igramo skupaj s prijatelji. (Aneja Babič)

Šel sem na sprehod in pobral kovanec za 1 evro. Z njim sem si kupil čokolado. Sreča je tudi, da imam čoln in dobro učiteljico in dobre starše. (Nik Dajčman)

Zame je sreča, ko se družim s sestro in sem z babico. (Gašper Ivec)

Sreča je, ko se naučim kolo. Vesela sem, da imam tako dobre starše in učiteljico. Sreča je, da imam prijateljice, sreča je, da je mama vesela mojih ocen. (Evelina Lavrenčič)

Učenci 3. a

SREČA

Sreča je nekaj,
kar ne vidiš vsak dan.

Sreča je kot polna
in prazna vreča.

Sreča je zame lahko zelo majhna stvar -
skodelica toplega kakava,

topla postelja,

igranje z družino,

potovanje na morje,

branje v postelji

in topel objem mame in očeta.

Majhne stvari nam lahko zelo osrečijo dan.

Saša Vukovič, 3. a

SREČNA ŠOLA

Šola je srečna, ko so otroci v njej.

Otroci so srečni, ko pouk se konča.

Učitelji so srečni, ko lahko domov gredo.

Sreča pa je ta,

da v šoli dolgčas ni.

Enej Krček, 3. a

Lara Kovačič, 6. a

STARA GOSPA

Nekoč je živela stara gospa. Imela je sedem sinov. A bila je tako stara, da ni mogla več skrbeti sama zase in ostala ji je le še majhna kočica. Ko je dopolnila 99 let, je poklicala vse sinove in jim rekla: »Sinovi, veste, da imam že 99 let in ne morem več skrbeti zase.« Najstarejši odgovori: »Ja, toda kaj naj storimo mi?« Gospa je skomignila z rameni in rekla: »Skrbeli boste zame. Tisti, ki to nalogo bolje izpelje, dobi enega od mojih konjev, z njim odpotuje v daljno vas in si najde kraljično.« Vsi so le gledali in govorili, kako bodo uživali s kraljično. Najmlajši pa je le razmišljal, kako bo skrbel za mamo. Gospa je opazila, da je najmlajši sin dobrega srca in da ostali niso. Najmlajši je dobil konja, šel v mesto ter si poiskal princeso. Tako sta živela srečno do konca svojih dni.

Aneja Babič, 3. a

RESEN ČLOVEK IN MORSKA DEKLICA

Nekoč, pred davnimi časi, je za devetimi gorami živel resen človek. Ta ni maral čudežnih stvari. Ni verjel v čudežna bitja, saj je bil resen človek. Nekega dne se je pred njegovimi očmi prikazala morska deklica. Onemel je. Začel se je smejati in ni nehal. Ko je morska deklica spregovorila, mu je rekla, da bo od same resnosti še zbolel. Nato je izginila. Minilo je nekaj mesecev in morska deklica se je spet prikazala s svojimi devetimi sestrami. Rekle so mu, naj gre z njimi, saj je njihova mama čaravnica in ga bo spremenila v princa morskih deklic. Ko bo izbral morsko deklico, bo ta z njim živela srečno do konca svojih dni.

Zala Cigit, 3. a

Nik Golob, 6. b

Aljaž Peklar, 6. b

MOJI OBČUTKI OB VSTOPU V ŠOLO

Ko sem prihajala v šolo, me je bilo sram. Saj sem se tudi veselila, ampak večinoma me je bilo sram. Ko pa sem bila prvi dan v šoli, sem se smejala kot že dolgo ne. (Ana)

Veselila sem se, da grem v prvi razred in da sem končala pet let vrtca. (Tjaša)

Mislila sem, da bom slaba, a sem se motila. Šola je zanimiva. (Saša)

Malo mi je bilo težko, ker sem zapustil prijatelje iz vrtca. Ko pa sem prišel v šolo, mi je bilo zelo lepo. Lahko smo se igrali na dvorišču z žogo ali brez nje. (Tobija)

Bil sem srečen, ker sem dobil nove prijatelje. (Is-Lam)

Bila sem ponosna, da bom prvošolka. (Lana)

Moji občutki so bili odlični. Šola je v redu! (Žiga)

Najprej me je bilo strah, ker me je ata strašil. Nato pa sem videla, da ni nič takega. (Vesna)

Ko sem prišel v šolo, se mi je zdelo, da bo brezveze. A zdaj vem, da to sploh ni res! (Tim)

Komaj sem dočkala, da pridem v šolo. (Eva Š.)

Mislila sem, da se bomo v šoli samo učili. A ko sem prišla v šolo, sem spoznala, da ni tako. Imeli smo čas za igro in pogovor. (Špela)

Počeli smo same super stvari. (Tiana)

Bilo me je strah, da ne bom našel učiteljice. (Carlos)

Mislila sem, da se ne bom naučila brati. Zdaj pa berem zelo dobro. (Vita)

Ko sem prišel v šolo, sem bil navdušen, ker bom spoznal nove prijatelje. In res! Takoj sem se spoprijateljil s Timom. (Filip)

Ko sem zagledala vse te učiteljice, me je bilo še bolj strah. Ko pa sem spoznala nove prijatelje, mi je bilo boljše in lažje biti v šoli. (Klara)

Učenci 3. b

NAJLJUBŠI (SMO SI ZAPOMNILI, DA SE PIŠE Z LJ) PREDMET V ŠOLI

Moj najljubši predmet je matematika, ker sem se naučila veliko zabavnih računov in tudi to, kar bom v življenju morala znati. (Tjaša)

Šport, ker se ob njem zabavaš in tudi veliko naučiš. Športna je zelo fajn. (Nika)

Všeč mi je slovenščina, ker pišeš zgodbe. Prej se seveda moraš naučiti tudi črke. Povem vam, da boste znali pisane, tiskane in velike črke en dva tri, ker je zelo lahko. (Tobija)

Likovna umetnost, ker delamo, ustvarjamo, rišemo in vsi dobimo dobre ocene. (Tia)

Računalništvo, ker se veliko naučiš, na primer slepega tipkanja. (Niko)

Angleščina, ker se učimo angleško in igramo razne igre. Všeč so mi tudi vsi ostali predmeti. (Žiga)

Pri okolju mi je všeč, ker delamo poskuse in vedno spoznamo nekaj novega. (Vesna)

Matematika mi je všeč, ker množimo, delimo, seštevamo in odštevamo. Pa igramo se s števili do tisoč. (Špela)

Glasba, ker pojemo, plešemo, spoznavamo glasbila in pesmi. (Tiana)

Angleščina mi je všeč, ker se vedno naučimo nekaj novega, na primer kako se imenujejo živali in stvari po angleško. To delamo ob slikah. Pa v ponedeljek sem dobil petko! (Filip)

Ko smo pri okolju naredili vrtopirje. Spuščali smo jih z višine. Če si ga obtežil ob strani, je letel poševno. To si bom zapomnil. (Matija)

Učenci 3. b

NAJZABAVNEJŠI (TAKO SE NAPIŠE, ČE SI DOVOLJ POSLUŠAL PRI POUKU!) SPOMINI

Ko smo prvič šli na Poleno igrat nogomet in smo premagali 3. a razred. (Gal)

Ko smo šli na pohod, so nas noge zelo bolele, pa smo vseeno šli naprej. Zelo smo se zabavali. (Nika)

Ko nam je učiteljica Marjetka pripovedovala smešne zgodbe o črkah. (Eva B.)

Ko smo imeli disko na spodnji šoli in smo plesali v temi. (Saša)

Dan živali. (Tia)

Ko smo skupaj delali pojedino. Mmm ... (Lana)

Likovna, ker delamo umetnost! (Urban)

Ko smo delali rakete pri okolju in je zamašek letel visoko v zrak. (Is-Lam)

Športni dan, ko smo skakali v vrečah, tekali z zavezanimi nogami, igrali igre z žogo in vlekli vrv. Izgubili smo! (Niko)

Ko smo letali po šoli. (Carlos)

V drugem razredu sem šel v Ljubljano, ker sem naredil super izdelek pri likovni. To je bil poseben dan. (Gaj)

Učenci 3. b

KAJ SVETUJEMO BODOČIM PRVOŠOLCEM

Naj vas ne bo strah. Pogumno vstopite v prvi razred! (Ana)

Delajte domače naloge, ker niso težke. (Urban)

Šola ni strašna! Je prav zabavna! Nič hudega, če se malo bojite. Učitelji vas ne bodo pojedli. (Nika)

Vsak je sam svoje sreče kovač! (Gal)

V šoli se boste mnogo naučili. (Eva B.)

Bodite pridni v šoli, prijazni drug do drugega, pa boste dobri. (TIM)

Uživajte v obiskovanju šole, ker je super. Učiteljica vam bo stala ob strani in vas bo imela rada. (Eva Š.)

Bodite delovni. (Vita)

Imejte se lepo v prvem razredu! (Klara)

Šola je zabavna, tudi če delaš. (Matija)

Učenci 3. b

PA ŠE BESEDA RAZREDNIČARKE

Dragi moji veliki šolarji!

Naša tri leta so zbežala kot blisk, saj znate razložiti prisposodbo ali ne? Zapomnila si vas bom po mnogo stvareh. Vaše veselje ob spoznavanju črk v prvem razredu mi še zdaj odmeva v ušesih, vsi vaši objemi pa v srcu. Tam bodo ostali za vedno. Najbolj pa si vas bom zapomnila po tem, da ste skrbno pojedli skoraj vse naše poskuse o spreminjanju snovi. Ha ha, se že zdaj nasmiham ob predstavi, kakšen bo pouk kemije v višjih razredih! Mnogo, mnogo novih stvari smo odkrili skupaj in mnogo, mnogo zgodb smo prebrali. Kar naenkrat ste nekateri brali bolje od mene. Ponosna sem na vas! V prihodnje vam želim vztrajnosti in neomajne volje za odkrivanje in raziskovanje vsega zanimivega, kar vam bo prišlo nasproti. Predvsem pa, saj veste ... podrgnite dlani in verjemite vase, ker zmorete! Objem.

Marjetka Šenekar

Zarja Novak, 6. a

Tilen Kokol, 6. a

KNJIGE SO PRETEKLOST

Naša zgodba se začela je leta 1018,
takrat knjige so pisali,
pa brali jih ves dan.

Prišel je novi znanstvenik,
ki izumil je telefon.
Ko knjigo smo prebrali,
izumil je še novi stroj.

Knjige je sovražil,
vrgel jih je v stran.
Zdaj preteklost so
za današnji dan.

Manca Lihtenvalner, 4. c

NAJBOLJŠI DAN V MOJEM ŽIVLJENJU!

To je najboljši dan v mojem življenju! Sedim na Bradavičarskem vlaku, ki me pelje na Bradavičarko - akademijo za čarovnike in čaravnice. Vse se je začelo takole. Bili smo sredi junija – čas poletnih počitnic. Prišel je poštar in stara mama je pobrala pošto. Videla je, da je pismo zame in mi ga prinesla. Videla sem, da je popisano z zelenim črnilom in da je na njem grb Bradavičarke. Vsa navdušena sem ga odprla. Pisalo je, da sem sprejeta na Bradavičarko. Stekla sem v kuhinjo in rekla mami, da gremo na počitnice v London. Mama me je čudno gledala: »Kako to misliš?« Pokazala sem pismo. Ni mogla verjeti svojim očem. Pogledala sem seznam stvari, ki jih potrebujem. Mamo sem vprašala, kako naj pridem na Prečno ulico. Tedaj je v dnevni sobi nekaj počilo. Z mamo sva stekli tja. Tam sta stala Albus Dumbeldore (ravnatelj Bradavičarke) in Harry Potter. Dumbeldore je spregovoril v angleščini. Mamo sem vprašala, kaj to pomeni, in Dumbeldore se je z roko udaril po čelu. Pomignil je Harryju in ta je izza plašča potegnil napravo. Dal jo je meni. Dumbeldore je spet nekaj rekel. Na moje začudenje je stroj spregovoril z njegovim glasom v slovenščini: »Prišla sva pote, da te odpeljeva na Prečno ulico. Sama ali s tvojimi starši verjetno ne bi nikoli našli Prečne ulice.« Jaz pa sem rekla: »Mama gre zraven!« Stroj je hitro ponovil moje besede v angleščini. Dumbeldore se je nasmehnil in rekel: »Yes.« Harry je šel proti meni, Dumbeldore pa k mami. Prijela sta naju za roke. Glasno je počilo in pristali smo na londonskih ulicah. Spoznala sem, da sem bila soudejanjena. Peš smo šli v Počeni kotel. Toda žal ga mama ni videla, saj je bunkelj. Rekla je, da nas bo počakala. Odšli smo za Počeni kotel in Dumbeldore je s palico začel trkati po zidu. Zidaki so izginili in oblikoval se je vhod na Prečno ulico. Vstopili smo. Vsi so se osuplo zastrmeli v nas. Ne zgodi se vsak dan, da prideta na Prečno ulico Dumbeldore in Harry Potter z otrokom, ki ne govori angleško. Dejala sem: »Kako pa bom dobila stvari, ko imam pa samo bunkeljski denar?« Harry je nekaj rekel, stroj pa je ponovil: »Saj zato pa gremo najprej v Gringot.« S široko odprtimi očmi sem vprašala: »Kaj imam svoj trezor?« »Ne, zato pa si boš vzela nekaj denarja iz mojega trezorja.« In smo šli v Gringot. Nato smo nakupili vse stvari. Potem je Harry v London pripeljal tudi Matica in atija. V nekem hotelu smo počakali do 1. septembra. Potem smo šli na železniško postajo King Cross. Poslovala sem se od staršev, nato pa sem šla na peron 9 in ¾ ter pristala na Bradavičarki. O dogodivščinah na Bradavičarki pa kdaj drugič.

Emma Veronik, 4. b

RECEPT ZA DOBRO OCENO

Sestavine: prostor, čas, pametni možgani, zbranost, dobra volja.

Najprej določim čas, kdaj se bom učil. Ta naj bo vsak dan ob isti uri. Nato izberem prostor, kje se bom učil. Tudi prostor naj bo vedno isti. Pri učenju zmeraj uporabi svoje pametne možgane. Pri delu bodi vedno zbran. Nikoli ne imej pri učenju elektronskih naprav. Ob tem bodi ves čas dobre volje, saj ti bo le ta pomagala na poti k dobri oceni.

Gal Zavasnik, 4. b

Jurij Petek, 6. b

Nika Feiertag, 6. a

MALI ERIK IN ŠOLSKE POTREBŠČINE

Erik: Sem dobil papirnico Kopija nova?

Papirnica: Da, si dobil. Zakaj pa kličeš?

Erik: Sem slišal, da si lahko šolske potrebščine naročim po pošti.

Papirnica: Kaj pa bi si ti naročil?

Erik: Ja, vse, kar rabim. Pa eno torbo strela mekvin bi imel.

Papirnica: Takoj ti naročim.

Erik: Kdaj pa pride paket?

Papirnica: Avgusta nekje.

Erik: Ampak to je prehitro.

Papirnica: Zakaj pa prehitro?

Erik: Potem sendvič ne bo več dober.

Papirnica: Saj tega pa si boš sam naredil.

Erik: Če sem prej rekel, da bom naročil vse, kar rabim. Sendvič pa je za malico, kajne?

Papirnica: Ha ha ha ha ha ha ha!

Anej Rošker, 4. b

POTOVANJE V SREDIŠČE ZEMLJE

Kmalu bodo počitnice in Jurij, Matija, Gal in Andraž so pakirali. Nameravali so namreč odpotovati v središče Zemlje. Andraž je rekel: »S seboj vzemimo le najnujnejše!« Šel sem pogledat v njegovo sobo in uganete kaj - v nahrbtnik je zlagal vse, kar najmanj potrebuje. V nahrbtnik je zlagal vse razen: zaloge vode, noža, telefona, dnevnika, hrane ... Vprašal sem ga, kaj počne, a odgovora nisem dobil. Šel sem ven iz sobe. Nastopila je noč. Z Matijo in Galom smo neopazno skočili skozi okno v Andraževo sobo. No, vsaj jaz sem neopazno skočil, za Gala pa žal tega ne morem reči. Zraven je imel nahrbtnik, ki je bil zelo težek, zato je dvakrat padel skozi okno. A na srečo se Andraž ni zbudil. Šli smo do omare, odprli nahrbtnik ter vanj zložili pomembne stvari. Naslednji dan je bil dan odhoda. Vzeli smo nahrbtnike in kolesa pred hišo. Vozili smo se več dni. Po enem tednu vožnje smo s kolesom zavili levo in zapeljali s ceste. Po vožnji po kamnih nas je čakala vožnja po gorah brez urejene proge in brez ograj, nato pa še vožnja čez ocean. Sklenili smo, da posekamo drevo in naredimo splav za osem ljudi. Naredili smo tudi vesla, in sicer iz ostankov lesa. Oh, pozabil sem omeniti, da je bil z nami tudi pes Cofko. Močno smo veslali, a smo vseeno porabili eno uro za 300m. Končno smo prispeli do kopnega. Hodili smo po kamnih in Gal je obrnil nek kamen. Pod njim je bil predor, ki je izgledal kot tobogan. Po petih minute vožnje smo padli v vodo. Zaplavali smo do kopnega in zagledali rudnik diamantov. Šli smo še malo naprej in našli izgubljeno vas Dodor. Našli smo tudi vir pitne vode in odkrili legendarno pleme Dudaud. Člani plemena so bili prestrašeni, a ko so ugotovili, da smo prijazni, so nam razkazali okolico. No, to je konec zgodbe. Jurij in njegovi prijatelji so preživeli lepe počitnice, plemena Dudaud pa nihče ni več nadlegoval.

Jurij Horvat, 4. c

JAZ SEM MRAVLJA

Predstavili vam bova zgodbico, ki sva jo napisali sami. Ta zgodbica govori o mravlji Tinki, ki brani svojo družino in prijateljice mravlje. Tinka je redka vrsta mravlje, ki je zelo podobna zelo raznoliki vrsti mravlje. Njeni največji sovražniki smo mi - LJUDJE. Vse je bilo v redu do grozne nesreče. Gradili so hotel in s to gradnjo so uničili vsa mravljišča. To je potekalo nekako tako: Zjutraj so z družino slišali hrup. Vse mravlje so bile radovedne, ampak le Tinka je vedela, kaj se dogaja. Splezala je na bližnje drevo, nakar se je spomnila na svojo družino. Tam, kjer je bilo njihovo mravljišče, je ostala le še lepo zglajena zemlja. Na srečo je oče rešil celo družino in še sosedi so preživeli. Ko so našli nov prostor za gradnjo mravljišča, so se takoj lotili gradnje. Ko so končali, so odšli pogledat svoj stari dom, ampak tam je zdaj stal hotel Mitternacht. V naravi ni več dovolj hrane, zato vdirajo v stanovanja ljudi in

kradejo hrano. Ampak ljudi to moti in so ustvarili sprej proti mrčesu. Ta sprej je za mravlje zelo boleč. Mravlje so šle na lov in odkrile sadje. Nato pa je prišel človek in poškrpil skoraj vse mravlje. Ko so bile mravlje še srečne, je bil njihov urnik takšen: zajtrk, delo, kosilo, druženje med mravljami, malica, sprehod, večerja in na koncu spanje. Zato nehajmo prekomerno ubijati mravlje in jim pustimo živeti.

Eva Grajfoner, Živa Jemenšek, 5. b

KAJ JE LJUBEZEN

Ljubezen je pesem, ki gre v čustva.
Včasih je lepa, včasih je zlobna.
To pesem nosimo v svojem srcu in spominu.
Nekatera čustva opišemo na lep, melodičen in strasten način.

Včasih pa ne najdemo besed o ljubezni,
kot pravijo ljubezen gre skozi želodec.
Ljubezen čutimo, ko je nekdo ob nas in nas varuje.
In zato ostanite ob svoji pravi ljubezni, ki vas varuje.

Ivana Šavli, 5. b

PESEM DUŠE

Mogoče že veš ali pa tudi ne,
da zate je vneto moje srce.
Ko te pogledam, hitreje mi bije.

In moj obraz zasije,
komaj čakam, da vidim tvoj smeh,
ki upanje mi vlije.

Kako čudno je to povedati,
ne vem, kaj še iz tega bo,
zagotovo pa vem, da te rad imam.

Leander Mark Zelenko, 5. b

PSI

Psi naši ljubljenci so,
ljubezen s sabo prinašajo.
Veliko jih je na svetu,
najdeš jih na vsakem spletu.

Majhni ali veliki,
črni, rjavi ali beli,
radovedni in igrivi,
v srcu pa ljubeznivi.

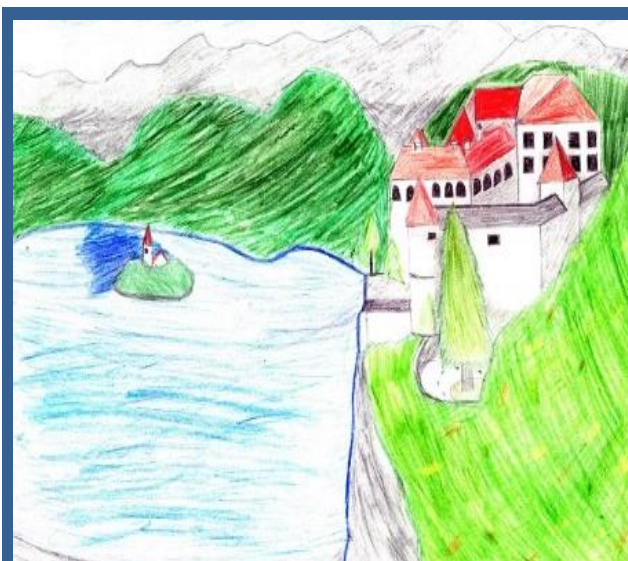
Po svetu sami tavajo,
revni in zapuščeni so,
zato sedaj v zavetišče pojdi
in žival takoj posvoji.

Živa Jemenšek, 5. b

HRUŠKA

Hruškica frajerka kar brez nog
na ježevem hrbtu potujem naokrog.
Danes sem tukaj,
jutri tam,
na koncu pa v ježevem trebuhu končam.

Vita Majcenovič, 5. b

Lara Kaučič in Nika Feiertag, 6. a

Oskar Šrimpf, 9. b

KONCERT SOY LUNA

V sredo, 4. 4. 2018, sem šla s sestro Barbaro na koncert Jaz sem Luna oz. po špansko Soy Luna. Koncert je bil v ljubljanski areni Stožice. Iz šole sem prišla ob 13.10. Počakala sem sestro in očeta, mama pa je bila doma. Hitro smo bili pripravljeni, da se odpeljemo. Hotela sem vzeti karte, vendar jih nisem našla, zato sem odšla proti avtu in oče je rekel, da so karte že skrbno pripravljene v avtu. Končno smo bili vsi pripravljeni na odhod. V avtu sem se udobno namestila, saj je vožnja proti Ljubljani kar dolga. Čas vožnje je minil kot bi trenil, vmes smo imeli tudi manjši zastoj. V Ljubljano smo prispeli okoli 17.00. Spraševali smo se, kaj bomo počeli dve uri, saj nismo predvideli, da bomo v Ljubljano prispeli tako hitro. Odšli smo v bližnji lokal na pijačo in si ogledali okolico Stožic. Okoli 18.30 sva se s sestro odpravili v areno, kjer sem kupila manjši spominek, nato pa sva poiskali najina sedeža. Ob 19.00 je koncert otvoril pevec Matteo Markus Bok, ki je glavne junake serije spremljal na njihovi turneji. Kmalu zatem so na oder prišli glavni junaki, ki so koncert naredili nepozaben. Peli so in igrali prizore iz serije. Koncert je trajal slabi dve uri. Po koncertu smo odšli proti domu, sama pa sem med vožnjo zaspala. Domov smo prišli malo pred polnočjo. Tega dneva ne bom nikoli pozabila, saj sem lahko svoje idole videla od blizu in uživala v njihovi neverjetni predstavi.

Eva Grajfoner, 5. b

NA VIKENDU

Bila je sobota, ko smo se odpravili na poletno potepanje v Avstrijo. Šli smo se kopat na kopališče. Kopali smo se do večera. Ko smo se vračali, sem bil zelo utrujen. Ko smo prišli domov, je bila ura že devet. Takoj sem šel spat. Naslednji dan sem se šel vozit s kolesom. Padel sem in si poškodoval roko. Odšli smo k zdravniku, razkužil mi je rano in dal obkladek na boleče mesto. Ker je bila že nedelja popoldan, sem pripravil stvari za šolo, se stuširal, umil zobe in šel spat. V šoli pa sem naslednji dan dobil pri športu pet.

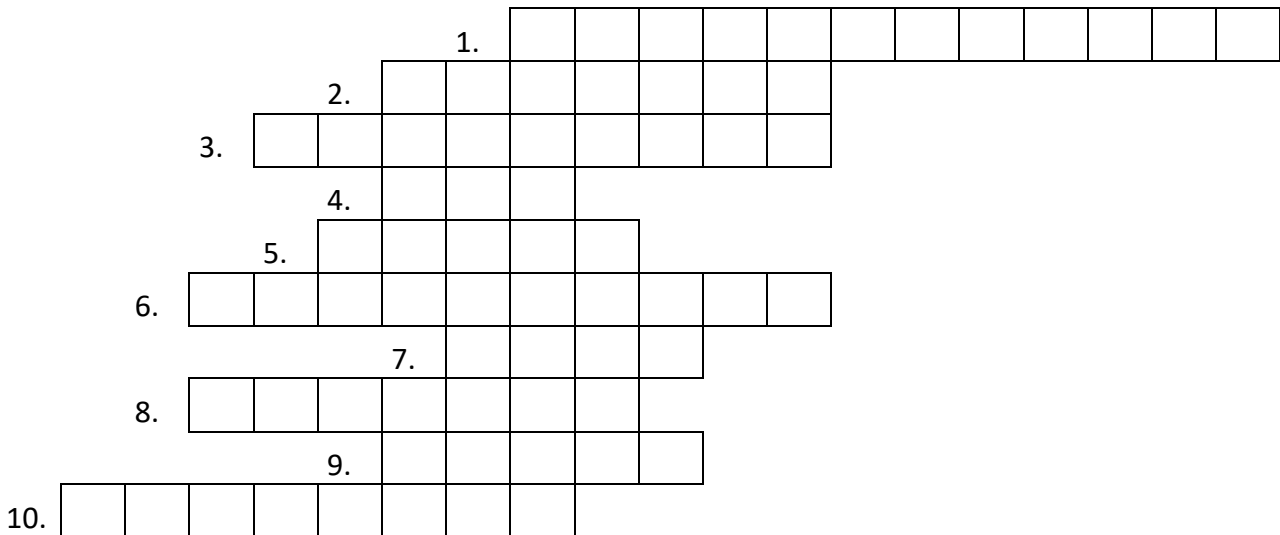
Pascal Vogrin, 5.b

METULJ GREGOR

Nekoč pred davnimi časi je živel metulj Gregor. Bil je zelo poseben metulj, saj je imel prozorna krila. V šoli so se zaradi tega vsi norčevali iz njega. A on se ni brigal za njih, saj je bil ponosen na svoja krila, ker je mislil, da se bodo, ko bo velik, krila obarvala. A žal se to ni zgodilo. Ko je postal odrasel metulj, je imel še vedno prozorna krila. Vendar je imel srečo, saj je spoznal lepo metuljčico Tinko, ki je postala njegova žena. Dobila sta otroke, ki so bili vsi zdravi. Še to moram povedati, da je tudi Tinka imela prozorna krila, s prav takimi pa so se iz bube izvili njuni otroci. Imenovali so se družina prozornih kril. Še zdaj se nekje veselijo in zabavajo. Ko so njuni otroci dobili mladičke, je nastalo mesto prozornih kril. Če jih kdo opazi, naj jih pusti, saj so redka vrsta.

Julija Tompa, 5.b

KRIŽANKA

1. Prvo zgodovinsko obdobje.
2. Gorivo, ki poganja letala.
3. Država, v kateri živimo.
4. Najvišja ocena v osnovni šoli.
5. Kaj ščiti telo rimskega vojaka?
6. Kako imenujemo dogodke, ki so se že zgodili?
7. Največja kopenska žival.
8. Drugo največje mesto v Sloveniji.
9. Ime električnega avtomobila, ki je dobil ime po znanstveniku.
10. Ime naše šole.

Anej Horvat, 5. b

MOJI ZAJČKI

20. februarja se je pri nas doma skotilo devet majhnih zajčkov. Njihova mama Pika je bele barve, oče pa črne, a so mladički vsi črni. Pozneje, ko so bili malo večji, se jim je tu pa tam pojavila kakšna bela pika ali lisa. Ko se približaš njihovi kletki, začnejo skakati po njej, ker zelo radi jedo in vedo, da bodo dobili hrano. Še posebej radi imajo travo in krmilo za zajčke, saj mi krmilo jedo z roke. Imam še šest drugih zajčkov, ki so pa večinoma mladički od zajklje Loti. Svoje zajčke imam zelo rada.

Eva Grajfoner, 5. b

NAVARA

Nekoč, predavnimi časi, je živel vitez po imenu Jack. Bil je star 18 let, ko je prišel v rimsko vojsko. Nekega dne so jih napadli Goti in Galci. To je bila prva Jackova bitka. Ko je streljal z lokom, je padel z obzidja. Bil je mrtev. To je bila njegova prva in zadnja bitka na Zemlji. Njegov brat mu je pripovedoval zgodbe o Navari. Navara je bil svet, kjer so živeli mrtvi ljudje. Tam so ga lepo sprejeli. Našel je tudi svojega brata, ki je umrl v požaru. Dobil je svojega konja. Dal mu je ime Arnold. Tiste dni je v Navari vladal mir. Toda Jacku se je zdelo to zelo sumljivo. Vprašal je brata, zakaj je takšen mir. Brat mu je odgovoril, da zato, ker v sosednjem kraju divja huda vojna. Bojijo se, da bi vojna prišla do njih. Čez nekaj dni je prišlo tajno sporočilo, ki ga Jack ni razumel, zato ga je odnesel svojemu bratu, ki pa ga je seveda znal prebrati. Pisalo je, da je na oblast prišel hudobni Ahro. Ahro je bil strah in trepet Navare. Nekega dne pa so se opogumili. Ahrova vojska je štela 10.547.352 lokostrelcev in vojakov na konjih, navarska vojska pa je štela le 5.312 vojakov. Spopadli so se. Jack je bil poveljnik navarske vojske. Poveljniku Ahrove vojske pa je bilo ime Tiran. To je bila prava bitka. Proti koncu se je Ahrova vojska predala. Navarci so bili veseli. Ahro sploh ni vedel, da so se predali, saj je bil mrtev.

Ko so prišli nazaj, so v gostilni Zlati petelin priredili gostijo. Preostanek Ahrove vojske so zaprli. Potem z Ahrovo vojsko niso imeli težav 10 let. Nato pa je Jack iz svojega gradu videl, da so pred gradom štirje tujci. Poslal je stražarje, naj jim odprejo. Ko so odprli vrata, se je iz gozda vsul trop levov s preostankom Ahrove vojske na hrbtih, nazadnje pa še slon z Ahrovim sinom na hrbtu. Čez dve uri je bil ves grad porušen, novega pa so začeli graditi govoreči levi. To so bila prva govoreča bitja, kar jih je Jack kdaj koli videl. Preživeli so le trije: Jack, Jackov brat in njegov najboljši prijatelj. Jack je bil malo jezen in hkrati tudi žalosten. Ni vedel, kaj bi naredil. Pripravili so se in odšli v gozd. Ko je padel mrak, so se ustavili pri nedelujučem vulkanu. Naslednji dan so našli vhod v ledenik, kjer je živela pošast Katla. To je bila zmajevka, stara 15 tisoč let, ki je poslušala samo Tirana. Tiran pa je bil na svojem izvidniškem stolpu v Jackovem kraju. Ko so vstopili, so se vrata za njimi zaprla. Niso mogli ven. Pred njimi je bil led, v katerem je Katla spala kar 9500 let. V sosednjem hodniku so našli zelo podobnega zmaja, o katerem je bral Jack, ko je bil še na Zemlji. Tako so se prestrašili, da jim je srce padlo v hlače. Ugotovili so, da je zmaj že zdavnaj poginil. Šli so še v tretji hodnik. In kaj so tam našli? Ahra! Živega! Niso mogli verjeti svojim očem. Nato se je zgodilo nekaj groznega. Za njimi je stala Katla. Ves ta čas, ko so mislili, da je Ahro mrtev, ga je varovala Katla. Ampak kdo je bil potem tisti zmaj, ki ga ima Tiran za prijatelja? Nič jim ni bilo jasno. Ampak bilo je prepozno, da bi lahko pobegnili. Katla jih je pograbila in jih odnesla k Ahru, ki se je ravno takrat zbudil. V posebni sobi niso bili samo oni, ampak tudi Ahrovi že zdavnaj pozabljeni vojščaki. Ukazal jim je, naj Jacka, brata in prijatelja takoj vržejo v ječo. V ječi niso bili sami. Tam so bili tudi prejšnji lastniki Katle, navarski kralji in njihovi vojaki. Začeli so se pogovarjati. Prišla je Katla in jih hotela požreti. Ustavil jo je Ahro. Rekel je, da so vredni smrti na vislicah. Naslednji dan so jih obesili. To je pomenilo, da so umrli v Navari in dalje živijo lahko le še v tretjem svetu, ki se imenuje Ligvana.

Maj Rusjan, 5. b

ŽIVLJENJE NA GRADU

Ljudje na gradu so živeli zelo drugače, kot živimo danes. Tam sta bila glavna grof in grofica. Imeli so služabnike, ki so delali za njih. Okrog gradu so bile hiše in kmetije. Tam so živeli ljudje, ki so bili revni. Če so se kmetje hoteli preseliti, so morali vprašati grofa. V gradu so včasih potekale različne igre s konji ali pa kakšni športi. Vsak vitez je moral imeti konja. Plemiški sinovi so morali iti na drugi grad v šolo, punce pa so se šolale v svojem gradu. Deklice so se poročile, ko so bile stare 14 let. Meščani so hrano šli kupiti na tržnico, tja se ni smelo nositi orožja. Gradove so si zgradili na kakšnem hribu, da so bili dobro zaščiteni pred napadalci. V gradu je bilo veliko vojakov, ki so se borili, če so bili napadeni. Njihova oprema je bila težka okoli 50 kg. Vojaki so se borili s konji. Največ gradov in posesti na našem ozemlju so imeli Celjski grofje.

Elmedina Mallakaj, 5. b

Neja Dreu, 9. b

ŠIVI NA NOGI

Bil je lep sončen dan. Komaj sem čakala, da bo konec pouka, saj se potem lahko igram nekaj časa s prijatelji. S sosošolko Zalo in njenim bratcem smo se igrali na igrišču. Imeli smo se super. Brcali smo na gol. Žoga se nam je odkotalila na travo. Z Zalo sva se zapodili za njo in tekmovali, katera bo prva. Nenadoma pa sem padla po travi. V travi se je skrivalo kamenje, ki se mi je zarilo v nogo. Takrat je igre bilo konec! Noga me je zelo bolela in nisem mogla stopiti na njo. Zala mi je pomagala, da sem prišla do šole, nato pa je z robčki odhitela v šolo in jih zmočila, da sem jih lahko dala na nogo. Mija mi je posodila telefon, da sem poklicala mamo. Mama je prišla pome in me odpeljala k njej v službo. Ko sva prišli tja, sem ji pokazala rano, ki pa ni zgledala dobro. Mama me je odpeljala k zdravniku. Malo me je bilo strah, saj nisem vedela, kaj mi bodo naredili. Zdravnik me je potolažil in rekel, da ne bo nič hudega, ampak da moram na šivanje na urgenco. Takrat pa me je postalo zelo strah! Šivanje noge? Tega pa nočem! A seveda sem morala iti. Tam so bili vsi zelo prijazni in so se šalili z mano. Tako je strah pred operacijsko dvorano že malo minil. Mama je lahko šla z mano v sobo, kjer sem se preoblekla, nato pa je morala počakati zunaj. Potem so mi zašili rano in sem lahko šla domov. Takrat sem bila že boljše volje, zato sva z mamo šli na sladoled, saj sem si ga zaslužila.

Aneja Zavernik, 5. b

MAMINA POROKA

V soboto zjutraj me je mama prišla zbuditi okoli 6. ure. Odšli smo v Lenart k frizerki. Tja je prišla tudi mamina priča, to je Karmen Zelenko. Zaposlena je kot učiteljica na naši šoli. Moja mama in Karmen se poznata že več let. Moja frizura tisti dan je bila ribja kost, tudi sestra Gaja je imela kito. Ko smo prišle domov, mi je mama naročila, naj na ograjo obesim svečnike, ki so bili okrašeni s čipko in z juto. Doma sta se nam pridružila tudi fotograf in maskerka za mamo ter Karmen. Moji sestri sta ves čas »skakali« pred kamero in sta se lahko pokazali z veliko verižicami. Ob enajsti uri so začeli prihajati prvi gostje. Ponudili smo jim sok, likerje, gibanico, palčke s sezamom in mnogo drugega peciva. Prišel je tudi muzikant. Ob pol dvanajstih je prišel po nas dekleta moj očim Gregor. Veliko ljudi je zajokalo od sreče (med njimi sem bila tudi jaz), saj je med nas razdelil šopke. Pozdravili smo svate, se posedli v avtomobile in se odpeljali proti Lenartu. Jaz, moja mama nevesta, Karmen, Grega, njegova priča Sandi, sestri, brat in Gašper (naš stric) smo se peljali v limuzini. Nismo še prevozili petsto metrov, že smo se morali ustaviti. Naši sosede so zapeljali dva avta na sredino ceste in se pretvarjali, da sta pokvarjena. To se imenuje šranga. Potem smo se odpeljali v Center Slovenskih goric, tam sta nas pričakala matičarja. Med obredom sem mami in Gregorju na okrašeni blazinici nesla prstana. Sledilo je fotografiranje in odhod v cerkev. Gašper je postal boter mojemu bratu in moja mama in očim sta se poročila. Odpeljali smo se v gostišče na slavje. Po večerji sta mama in Grega odplesala svoj ples na pesem Perfect. Proti koncu njunega plesa sem mami nesla palčko, da sta z njo prepičila balon, ki je visel nad njima. Iz balona se je vsulo sto mini balonov. Razrezali smo poročno torto. Nato smo v »kači« odplesali ven, kjer nas je pričakal ognjemet. V zgodnjih jutranjih urah smo prišli domov. Ta naš srečni dan je bil v soboto, 5. 5. 2018.

Mija Hojnik, 5. b

SANTORINI

Santorini je grško otočje v Egejskem morju. Otočje je veliko 72 kvadratnih kilometrov in na njem živi preko 13600 prebivalcev. Glavna panoga na otoku je turizem. Hkrati je otok poznan po vinu, pistacijah in paradižniku. Santorini leži med otokoma Los in Anafi. Otočje je z Grčijo in ostalimi otoki in otočji povezano z rednimi trajektnimi in ladijskimi linijami. Na vzhodni strani otoka se nahaja mednarodno letališče. Je otočje lave in sonca; otok je namreč vulkanskega izvora. Santorini je bil že večkrat izbran za najbolj priljubljeno počitniško destinacijo v Evropi in za najlepši vulkan na svetu.

Herodot, ki govori o zgodnji zgodovini otoka Santorini, je pojasnil vsa poimenovanja otoka. Najprej so mu rekli Strongili zaradi njegove okrogle oblike, nato Kalisti zaradi njegove lepote, po prihodu Špartancev in osnovanju njihovih kolonij pa se je otoka prijelo ime Thera, in sicer po imenu takratnega kralja. Ime Santorini so kasneje izbrali križarji in je povezano z majhno kapelo svete Irene. Na Santoriniju je vedno primanjkovalo vode, saj imajo le dva izvira pitne vode, ki v poletnih mesecih presahneti. Z namenom pridobivanja pitne vode razsoljujejo morsko vodo. Svetovno znana je kikaladska arhitektura. Zanj so značilne bele hišice z modrimi vrati, okni in balkoni ter bele cerkve z modrimi kupolami. Slednje daje Santoriniju tipičen izgled.

Ela Sirk, 5. b

V AVSTRALIJI

Ko sem bila stara 4 leta, sem z mamo šla v Avstralijo, saj imamo tam sorodnike. Zelo sem se veselila, bilo pa me je tudi strah letala. Ko sva prišli na letališče, bi najraje odšla domov. Ko sem videla vsa tista velikanska letala in ko sem pogledala sebe, se ugotovila, kako zelo majhna sem. Kaj če bi to letalo padlo name in me zmečkalo? No, na srečo sem bila s svojo mamo, ki mi vedno stoji ob strani in me varuje. Na letalu ni bilo tako slabo. Na zadnji strani sedežev so bili majhni televizorji, zelo veliko sem gledala angleške risanke, skoraj ves dan. Po dvanajstih urah sva z mamo pristali na letališču in sem ji rekla: »Končno!« Moja mama pa je odgovorila: »Nisva še v Avstraliji, še dolga pot naju čaka.« Pokimala sem in odšli sva na drugo letalo. Po dveh dneh sva končno prišli v Avstralijo. Bilo mi je zelo všeč. Tam sva ostali štiri tedne. Najljubši dan mi je bil, ko sem prvič videla kenguruje.

Tina Tomašev, 5. b

NATEČAJ EVROPA V ŠOLI

OHRANJANJE PLESNE TRADICIJE

Trzinka, Trzinka, Trzinka zgodaj vstala, svojga ljubčka čakala ...

Tako smo peli v Domu kulture Lenart za kulturni praznik. Na prireditvi so prišli starši in drugi obiskovalci. Zelo rada plešem, zato sem se vpisala v folklorni krožek. Vadimo v šolski telovadnici. Pojemo stare pesmi, se oblačimo v stara oblačila in plešemo stare plese. Ponavadi sem oblečena v belo srajco, dolgo krilo in predpasnik. Ko nastopamo, nas spremlja harmonika. Plešemo v paru ali v krogu. Všeč mi je, da se igramo stare igre, da pojemo domače slovenske pesmi in da plešemo tako, kot so nekoč.

Na raufank, na raufank, na raufank se je vsedla ....

Zara Vezovnik, 2. a

LIČKANJE ALI KOŽUHANJE KORUZE

Pred desetletji je ličkanje koruze sodilo med najpomembnejša jesenska kmečka opravila, bila pa je tudi prava veselica za staro in mlado. Družina, ki je imela v načrtu ličkanje, je to že nekaj dni prej razglasila po vasi. Sosedje so si namreč med seboj pomagali. Že med tednom so domači polomili zrele storže in jih z vozom pripeljali domov. Ličkali so po večerji, ko se je naredil mrak, ko so bila postorjena dnevna opravila in živina opravljena. Ljudje so posedli na nizke sedeže, pručke, klopi in deske okoli koruze ter pričeli z delom. Vezali so koruzo po dva in dva stroka, včasih tudi po štiri ali šest, in jih odlagali na poseben kup. Koruzo so obesili na kozolec, da se je posušila. Med delom so prepevali, si pripovedovali šale in dogodke na vasi. Med delom je gospodar postregel z vinom in moštom. Ko so z delom končali, je gospodinja postregla s kruhom, pogačo, potico, z ocvirkovko, orehi, bučnicami in jabolčnikom. Po večerji je zaigrala tudi harmonika, zelo radi so plesali povštr tanc, metlin ples, žakl ples in rašpljo. Med ličkanjem se je velikokrat razvila tudi kakšna ljubezen. Od koruze so znali porabiti vse, služila jim je kot hrana za živali in ljudi. Liste so porabili za steljo pri živalih, uporabljale so jih tudi ženske za navijanje las in otroci, ki so si napolnili žaklje in se pozimi sankali. Danes so ličkanje zamenjali kombajni in stroji, ponekod pa običaj ohranjajo le še folklorne skupine.

Evelina Lavrenčič, 3. a

KURENTOVANJE

Kurentovanje je zelo star običaj. Zelo znano je na Ptujju. Tamkajšnji prebivalci zelo uživajo. Kurent je etnografska maska. Na povorki se jih zbere okrog 700. Da ne zaidejo v težave, poskrbi njihov vodja, ki je hudič. Kurenti imajo obleke iz živalskega krzna in na glavi masko iz perja. Imajo ruto, gamaše in zvonce, ki se prenašajo iz roda v rod. Odganjajo zimo in prinašajo pomlad.

Špela Orsagovič, 3. b

To je star slovenski običaj. Kurenti živijo na Ptujju. Lahko jih kličemo koranti. V času pusta se jih na kupu zbere vsaj 700. Vodi jih hudič. Ta lahko ugrabi dekleta. Kurenti imajo na sebi težko opravo: kožuh, zvonce (ki se prenašajo iz roda v rod), rutice, gamaše, masko iz perja in trakov ter ježevko. Poslanstvo kurentov je, da odganjajo zimo, prinašajo srečo, veselje in zdravje. Kurent je lahko vsak; moški ali ženska, odrasel ali otrok. Včasih pa so kurenti bili samo neporočeni mladi fantje. Punce so jim dale rutice. Kurente želim videti vsako leto, ker so mi všeč.

Klara Karažinec, 3. b

Kurentovanje je star slovenski običaj. V času pusta se jih na Ptujju zbere tudi po 700. Imajo težko in vročo opravo, vedno mora imeti neparno število zvoncev, kožuh pa je iz krzna živali. Okoli vratu imajo rutice, za obrambo pa ježevko. Njihovo poslanstvo je odganjanje zime. Moja želja je, da bi jih še kdaj videl.

Gal Šuman Nikl, 3. b

Kurentovanje je star običaj. Kurente vodi hudič. Hudič ponavadi zgrabi eno punco in okoli nje se zbere nekaj kurentov, ki začnejo skakati. Oblečeni so v kožuhe, okrog pasu pa imajo zvonce. Na nogah imajo gamaše. Imajo tudi masko in na njej so trakci ter perje. Kurenti odganjajo zimo.

Ana Kos, 3. b

POTICA

Mmm ... kako diši ...
 Babica danes peče potico.
 Moka, sol, sladkor, limona, kvas, margarina, olje, jajca,
 vanilja, orehi, rum ...
 Kako si to sploh zapomni?
 Seveda jo je naučila njena mama.
 Ko je bila babica še majhna, so potico pekli le ob
 posebnih priložnostih, npr. za veliko noč.
 Moja babica pa potico speče večkrat.
 Tudi jaz ji večkrat pomagam.
 Za razliko od današnjih časov so v starih časih pekli
 rožičeve potice in jim dodali čisto malo sladkorja.
 Babica se je večino jedi naučila skuhati, ko je služila kot
 varuška.
 Tudi naše jedi so dediščina. Ko z babico pečeva potico,
 ohranjava kulturno dediščino.
 Mislim, da je potica že pečena. Hitro grem!
 Ko grem k potici jaz, je hitro zmanjka.

Nika Vezovnik, 4. c

DRAGA MATEJA,

Pišem ti s potovanja po Sloveniji. Hodim iz mesta v mesto, iz ulice v ulico. Sprehajam se po Sloveniji, da bi raziskala vsak košček tal te prečudovite dežele. Slovenija je res lepa država, toliko lepot ima. Predvsem pa ima ogromno kulturne dediščine. Toliko, da se tega sploh ne zavedamo. Prvič v življenju sem se vprašala, kaj je kulturna dediščina, zakaj je pomembna, kje jo najdemo, kaj mi pomeni, zakaj je pomembno, da jo ohranjamo in prenašamo iz roda v rod. Vsa ta vprašanja in še kakšno se mi zastavlja v glavi. Zato bi rada, prav v tem pismu, prav tebi Mateja, odgovorila na njih. Kulturna dediščina, če povem s svojimi besedami, je vse, kar ima korenine v preteklosti in se je ohranilo do danes. Moramo jo spoštovati. Tudi kaj iz sedanosti, ki bo nekoč preteklost, lahko ostane v spominu kot kulturna dediščina. Dediščina niso samo mogočne stavbe, najdbe in visoka umetnost. Najdeš jo povsod, samo pogledati moraš s srcem. To so lahko tudi hiške iz preteklosti, kakšen ples ali pesem, lahko pa samo stara slika. Seveda so to tudi gradovi, dvorci in samostani. Kulturna dediščina je vse okrog nas in predvsem v nas. Najdemo jo po vsej Sloveniji, v vseh skritih koticah. Ljudje se sploh ne zavedamo, kako je kulturna dediščina pomembna. Kako pomembno je šele, da jo ohranjamo. Prejšnji rodovi so nam jo zaupali in zdaj jo imamo mi v rokah, ohraniti jo moramo še naslednjim rodovom. Bistvena je za ohranitev nacionalne identitete, za boljše življenje in razvoj kulture. Zame je že zaprašena stara knjiga ali slika, star album, mogoče kakšna jed, ki je značilna za stare čase, kulturna dediščina. Obiskala sem Lipico, tudi lipicanci so kulturna dediščina. Videla sem veliko kipov in spomenikov, vse to je kulturna dediščina. Ugotovila sem, da se ljudje preveč ukvarjajo z elektronskimi napravami. Samo malo bi odložili to elektroniko in stopili v naravo, zadihali svež zrak in se odpravili na kratek sprehod, pa bi že opazili kakšno dediščino, kar bi lahko storila tudi ti, Mateja. In nikoli ne veš, mogoče bo enkrat tudi to pismo postalo kulturna dediščina.

Ela Košmerl, 6. a

Slovenija
NAŠA DEŽELA

GLOSA

Ta Savudrijska obala,
kjer ribe bele so in plave,
kjer godijo se zmešnjave,
jih v glosu to sem dala.

Slovenija dežela ta,
najdeš lepoto vseh krajev
in skrivnosti jamskih zmajev.
Morja nima za glaža dva,
bi riba komaj plavala.
Na meji zdaj Slovenci smo,
da svoje morje branimo.
Ker ribe bi odplavale,
Hrvate bi zabavale.
Ta Savudrijska obala.

Ribice so vse preplašene,
morski ježki so zgroženi,
kaj dogaja se na meji?
Morske zvezde se čudijo
in si vse krake trgajo.
Živali so se slikale,
si potni list izdelale.
Zamisel njihova je bila,
selile bi se prek meja,
kjer ribe bele so in plave.

Ribiči glasno stokajo,
mreža njihova bo prazna
prihodnost njim ni nič jasna.
Kaj zdaj naj še naredijo,
da dohodek še dobijo?
Obalo bi podaljšali,
samo ne vedo, kam bi šli.
Sosedova pa je tabu,
zato nar' dimo otok tu,
kjer godijo se zmešnjave.

Veljaki naši hrabri so,
borili so se na vso moč,
da pridobijo nam premoč.
Skupaj mir zdaj ohranimo
in se prepirom branimo.
Saj ribicam je meja ta
kot lanski sneg s Pohorja.
Te zadeve niso zdrave,
znane so mi te zmešnjave,
jih v glosu to sem dala.

Neja Dreu, 9. b

Življenja ni brez ran,
življenje kar naprej hiti,
želja za življenje včasih preprosto izpuhti,
ljubezni za svet je vedno manj.

Luna svetla ponoči me zbuja,
zvezde svetijo močno,
ptice takrat mi ne pojo.
Zjutraj zven budilke me prebuja,
naprej živeti takrat je nuja.
Vstanem in pripravim se na dan,
urejam in umivam včasih se zaman.
Živeti tu, živeti zdaj,
v trenutkih sprašujem se,
zakaj življenja ni brez ran.

S knjigo v roki ali s svinčnikom
ubranimo se sovraštvu, ki se nam ponuja,
knjiga nas vsaj spodbuja,
vsak nekje najde svoj dom,
okoli nas svet ostaja polom.
Svet, poln nevoščljivosti,
primitivnosti,
mi pa tiho iščemo svoje zavetišče,
kar se dogaja, ne more spremeniti nihče,
življenje kar naprej hiti.

Denar vse bolj pomemben postaja.
Življenja brez denarja ni,
človek samo preživeti želi.
Država z našim denarjem se napaja,
nobenemu ni znano, kje se ta nahaja.
Ljudje morijo, kradejo, ne najdejo poti,
ker okrog denarja ves se svet vrti.
Odvrača me ta svet,
včasih vprašljivo je, če sploh splača se živeti.
Želja za življenje včasih preprosto izpuhti.

Misli zdaj so bog ve kje,
razmišljam tudi o nas, ki smo mladi,
le želeli bi se imeti radi.
Za kakšno večjo napako - gorje,
velikokrat nas obravnavajo, kot da nismo ljudje.
Stežka spet si nasmejan,
skrivaš ogromno nevidnih ran.
Mladi dvomijo vase in nimajo zaupanja v svet,
to ni prav, mladi bi morali svobodno živeti.
Ljubezni za takšen svet je vedno manj.

Laura Župec, 9. a

Prišel si kot vihar,
ostal si le za kratek čas,
zavil si na prehitevalni pas,
se mi izmuznil kot mornar,
ki na svojem morju išče dar.
Ljubila sem te z vsem svojim srcem,
ampak globoko v sebi točno vem,
da najina ljubezen izpeljati se ne more,
to so tudi moje najhujše nočne more.
Toda zdaj grem, kam, pa ne povem.

Neva Mihelak, 9. a

Zdaj je prišel čas,
da greš v nov dan,
pa čeprav zaspan
in čisto sam.
Srednja šola zdaj je tu,
čeprav ti še vedno nisi povedala mu,
da ga rada imaš,
čeprav si tega ne priznaš.
Vendar sama veš, da je le on pravi zate na tem svetu,
le njega ljubiš na tem planetu.

Lara Štraus, 9. a

Elis Fric, 9. a

Melani Vrbančič, 9. a

ELASTOMOBIL – TEHNIŠKI DAN

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo imeli učenci 9. razredov tehniški dan na temo Elastomobil. Kot že samo ime pove, smo izdelovali avtomobilčke, ki so imeli pogon na elastiko. Izdelovali smo jih po skupinah, v katere smo se porazdelili že en teden prej. V tem tednu smo imeli čas, da si naredimo načrt za svoje avtomobile. Premisliti smo morali o materialu za ogrodje, o pogonu avtomobila ter o postopku izdelave. Določene sestavne dele smo lahko naredili že doma, nato pa smo jih sestavili in dopolnili v šoli. Na voljo smo imeli veliko različnih materialov: karton, les, papir, nekateri pa smo izdelovali avtomobile tudi iz lego kock.

Na dan sestavljanja avtomobilov je bilo kar pestro. Učenci smo se najprej porazdelili v učilnici fizike in kemije. Na hodniku pred učilnicami v kleti pa smo imeli dovolj prostora, da smo lahko svoje avtomobile preizkusili ter jih nato po potrebi izboljšali. Delo v učilnicah smo pričeli ob 9. uri in končali ob 11. uri. Ko smo vsi zaključili, smo se zbrali v telovadnici, kjer je sledilo ocenjevanje našega dela. Vsaka skupina je imela na voljo 3 poskuse, da požene svoj avtomobilček čim dlje. Čas med vsakim poskusom smo namenili izboljšavi avtomobila in tako podaljšali razdaljo, ki jo je prevozil. Ob progi je bil položen meter, da smo lahko razdaljo natančneje določili. Po končanih vožnjah so učitelji nagradili najboljšo skupino. Tehniški dan se je zaključil ob 13. uri z obilo nasmeškov na naših obrazih.

Maja Muršec, 9. b

PLEŽUH ALI POK

Ste že slišali za pležuh (pok)? Naši učenci, ki so bili v šoli v naravi na Kozjaku, so ga dodobra spoznali. Ena izmed vsebin je bila tudi vožnja s pležuhi. Pred leti so en primerek posodili tudi naši šoli in po vzoru le tega sva jih takrat s sodelavcem Danijem nekaj tudi izdelala. Pležuh je bil pred več kot 200 leti v dolini Pležuh pozimi edino prevozno sredstvo, ki so ga uporabljali za zabavo na snegu, se vozili v dolino in po drugih opravkih. Prvi pležuhi so bili izdelani iz ukrivljene deske neuporabnega sode,

na katerega so pritrčili dva stebrička ter ju povezali z deščico, ki je služila kot sedež. Na sedež so pritrčili tudi krmilno palico. Kasneje pa so pležuhi dobivali modernejšo podobo, saj so ga prilagodili večjim hitrostim, za izdelavo pa se uporablja stara smučka. Predvsem na našem koncu (Pohorje in Kozjak) spet organizirajo številna tekmovanja. Pležuhanje je na naši šoli vse bolj popularno, kar se je pokazalo prav letos, ko je zima bila zelo radodarna s snegom. Če hočeš izdelati kakovosten pležuh, moraš imeti tudi kakovostne stroje in orodja. Z učiteljem Danijem sva se po 20-ih letih ponovno lotila izdelave in nastalo je pet primerkov. So odlični, saj so že to zimo bili preizkušeni na Perkarfari.

Gregor Zorko

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

8. februar ali Prešernov dan smo s proslavo obeležili tudi na naši šoli. Najmlajši učenci (od 1. do 3. razreda) so najprej sami iz srca in na vse grlo zapeli Zdravljico, potem pa prisluhnili pravljčarki ge. Liljani Klemenčič iz Knjižnice Ivana Potrča Ptuj. Za starejše smo po triadah pripravili dve izvedbi prireditve. Po zapeti himnični kitici so nas učenci devetega in osmega razreda presenetili z našo himno v nemščini, angleščini, francoščini, španščini, italijanščini in hrvaščini. Jedro prireditve so oblikovali učenci, ki svoje umetniške darove razvijajo v glasbenih šolah in dosegajo na tekmovanjih zavidljive uspehe. To so bili instrumentalisti, pevci, baletke. Povezovalc je poudaril njihove visoke dosežke in vrstniki so nagradili izvedene točke z navdušujočim ploskanjem. Namesto Prešernovih nagrad smo jih nagradili s sladkimi srčki, za pravljčni konec pa je poskrbela naša gostja. Tudi velikim je povedala pravljico, in sicer tisto o kurentu, ki je od letos vpisan na Unescov seznam nesnovne kulturne dediščine.

Karolina Divjak

PRIREDITEV OB MATERINSKEM DNEVU – KO SRCE SREČA SRCE

V ponedeljek, 19. 3. 2018, ob 18. uri je v Domu kulture Lenart potekala prireditev ob materinskem dnevu. Letos smo se dotaknili najlepših zgodb, ki jih piše življenje. Poudarili smo dragocenost materine vloge in se miselno sprehodili v čas, še preden je ženska sprejela vlogo matere. Nastopajoči so nas popeljali v čas, ko je ljubezen izžarevala svoje prve vsebine na najrazličnejše načine, le-te so dragocen del življenjskih poti. Skozi pesem, ples, vezno besedo in branje zgodb se je prireditev dotikala prvih zmenkov in različnih načinov osvajanja. Skozi pesem, ples in recitacije je zadonela čistina otroškega duha, katera je dobila najlepši odsev v srcih ganjenih mamic. Prireditev je potekala v prijetnem vzdušju. Za pestrost, povezanost in napoved nastopajočih so poskrbeli Maja Muršec, Žiga Žižek in Matevž Markoli. Vsem skupaj se ob tej priložnosti še enkrat iskreno zahvaljujem, kakor tudi svojemu timu. Tudi tim za pripravo prireditve ob materinskem dnevu in sodelujoči mentorji so z dobro voljo in naklonjenostjo poskrbeli, da je prireditev dobila odlično podobo in pustila v srcih ljudi radostne sledi.

Nadja Ferk Rodeš

SREČANJE S STARŠI – 6. RAZRED

V mesecu marcu smo imeli srečanje s starši. Učenci so najprej predstavili dejavnosti iz šole v naravi in povedali svoje vtise, predstavitev pa so popestrili s projekcijo fotografij. Pripravili so zelo pester kulturni program. Predstavili so se z deklamacijami, s skečem, z dramatizacijo in s petjem. Starše in učence so seznanili tudi s potekom zaključne ekskurzije, ki se bo odvijala v mesecu juniju. Po programu je sledil s starši kratek klepet ob kavi. Druženje je bilo zelo prijetno, učenci so radi hodili na vaje in sodelovali. Skupaj smo se tudi veliko nasmejali.

Leonida Rokavec, Natalija Črvek

SREČANJE Z MAMI

V oddelkih PPVI smo 29. 3. 2018 pripravili samostojno prireditev za mame. Pripravili smo kratek program, kjer so se v petju, ritmično-gibalni upodobitvi, igranju na inštrumente in deklamaciji predstavili učenci iz obeh skupin.

Sabina Mulec in Mateja Bela

DOGODKI V PRVIH RAZREDIH

Smo trenutno najmlajši učenci na šoli, zato je bilo letošnje leto za nas polno novosti. Najprej smo morali zelo dobro spoznati šolo in šolski sistem. Bili smo pridni, saj smo spoznali velike tiskane črke, že začeli pisati in brati ter računati do 20. Morda se sliši malo, vendar je za nas pomenilo to veliko vaje, vztrajnosti in poguma. Hkrati pa smo spoznavali življenjsko pomembne vsebine preko zanimivih aktivnosti. Med drugim smo se veliko pogovarjali o zdravju ter zdravem načinu življenja. Tako je v šolo prišla na obisk zobozdravnica, ki nas je poučila, kako moramo skrbeti za svoje zobke, da jih ohranjamo čiste in zdrave. V sklopu športnega dne smo šli na dolg sprehod in spoznali, da je tudi gibanje v naravi izjemno pomembno za naše dobro počutje. Pri pouku smo sami naredili sadno kupo ter ob tem zelo uživali. Kot vsako leto nas je tudi letos povabil na obisk čebelar. Predstavil nam je čebelarstvo, ki je pomemben del kmetijstva, saj čebelice skrbijo za naravo, hkrati pa nam pridelajo kakovosten med, ki je pomemben za naše zdravje. Z veseljem smo tudi pokušali slastno pecivo iz medu.

Priložnost smo imeli spoznati pisatelja Igorja Plohla, ki nam je s pravljico Lev Rogi najde srečo opisal svojo življenjsko zgodbo. Ozavestil nas je, kakšno je življenje invalida in s kakšnimi težavami se sooča. S svojim plemenitim delom nam je sporočil, da je prav s pomočjo volje, poguma, prijateljev in ljubezni do življenja vse te težave lažje premagovati. Polni vtisov smo levčka Rogija tudi ilustrirali.

Učitelji 1. razreda

MEDGENERACIJSKO SREČANJE V ODELKIH PODALJŠANEGA BIVANJA

V petek, 20. aprila, smo v oddelkih podaljšanega bivanja izvedli medgeneracijsko srečanje starejših učencev z mlajšimi učenci. Mentorica Skupnosti učencev šole Lenart od 6. do 9. razreda, Leonida Rokavec, je spodbudila učence k sodelovanju. Prijavilo se je veliko število učencev 6., 7. in 8. razreda, vseh je bilo kar 40. Razporedili so se v 6 skupin. Mlajši učenci so z nestrpnostjo pričakovali dan druženja. Nekaj dni prej so pospravili igrače in pripravili družabne igre za srečanje, saj je bila tema druženja IGRAJMO SE.

Po prihodu učencev podaljšanega bivanja s kosila so se pridružili starejši učenci. Najprej so se drug drugemu predstavili, se spoznali, nato pa so se razporedili v skupine in si izbrali družabne igre. V vsaki skupini je igro vodil starejši učenec in se vanjo tudi vključil. Prav zanimivo je bilo opazovati, kako so mlajši učenci sledili igri in s kakšnim žarom so starejši učenci prevzeli svojo vlogo v skupini. Seveda je vsak pri sebi po tiho želel zmagati, a igra se pač vedno ne razplete po naših željah. Pomembno je, da so učenci spoštovali pravila igre, pri igri vztrajali do konca, se veselili lastne zmage ali zmage soigralcev ter sprejeli tudi poraz. Še dobro, da je bilo časa dovolj in so se lahko preizkusili v različnih družabnih igrah. Ob zaključku enournega druženja so se učenci še malo pocartali, skupaj pojedli popoldansko malico, nato pa so se starejši učenci poslovili. Takšna medgeneracijska srečanja so dobra povezava starejših učencev z mlajšimi, saj prispevajo k obogatitvi odnosov v šoli. Mlajši učenci so zelo navdušeni, ko na zgornji šoli srečajo nove velike prijatelje, jim mahajo, jih kličejo po imenih in se, če je le mogoče, na hitro pocartati. Kolikor opazujem izraze na obrazih in odzive starejših učencev ob naključnih srečanjih z mlajšimi učenci, vidim, da to prija tudi njim.

Tadeja Volavšek, mentorica SUŠ-a od 1. do 5. r.

UČENCI PODALJŠANEGA BIVANJA NA OBISKU PRI UČENCIH PPVI

V mesecu maju so učenci 1. razreda v času podaljšanega bivanja obiskali učence posebnega programa vzgoje in izobraževanja. Prvošolci so spoznali učence in učiteljice obeh oddelkov ter se tudi sami predstavili. Učiteljice Mateja, Sabina, Maja in Tadeja smo jim predstavile tri pripravljene dejavnosti: šivanje, tiskanje in izdelavo mozaika. Učenci so se razporedili v zelene delavnice, spoznali navodila in potek za izdelavo ter se lotili dela. Učenci posebnega programa so prvošolcem pomagali pri šivanju, saj sami to dejavnost dobro obvladajo. Učenci so tako šivali in tiskali motiv češnje, v mozaiku pa oblikovali jadrnice. Ob koncu druženja so učenci predstavili svoje izdelke ter si zaželeli, da bi se še kdaj srečali in se družili.

Tadeja Volavšek

OBISK KMETIJE

Ob svetovnem dnevu zemlje, 22. aprila, smo učenci 1., 2. in 3. č razreda ONIS obiskali kmetijo Breznik v Lenartu.

Vtisi učencev:

Najbolj so mi bili všeč biki, ker jih imam rada. (Ana Lešnik, 1. č)

Najbolj so mi bili všeč biki, ker so mi bili lepi. (Amadej Šturm, 1. č)

Videla sem bike. Rada bi imela svoj hlev in bi imela bike. (Tia Špindler, 1. č)

Sem gledala krave, pujske in konja. Imeli so tudi kužka. (Zala Oblak, 2. č)

Ogledali smo si konja. Imajo belega in črnega. (Živa Oblak, 2. č)

Bili smo na kmetiji. Všeč so mi bile krave, ki so se pasle na travniku. (Vesna Živko, 3. č)

Ogledali smo si kmetijo. Imeli so krave rjave barve. Pasejo se na travniku. Pijejo vodo. Nekaj krav je bilo v hlevu. Kravam v hlevu moramo čistiti. Krave nam dajo mleko. Imeli so tudi pujske. Pujsi jedo krmilo in travo. So kožnate barve. (Tijan Zervec, 3. č)

Marija Kebrič

28. OTROŠKI PARLAMENT

Letošnja tema otroškega parlamenta je imela naslov Šolstvo in šolski sistem. Tema je pomembna za učence, saj so jo izbrali na lanskoletnem nacionalnem otroškem parlamentu. In zakaj je zanje pomembna? Predvsem zato, ker so sami v času šolanja vpeti v šolski sistem.

Kot mentorico otroškega parlamenta me je zanimalo, kako učenci živijo in čutijo šolski sistem, kako se počutijo v njem, kaj je po njihovem mnenju v njem dobrega in zanimivega ter kaj je v njem manj dobrega in bi želeli spremeniti, izboljšati. Zanimalo me je, kako učenci dojemajo šolo, ali je zanje šola resna zadeva, je zanje šola šala ali nekaj vmes. Najprej sem želela učencem, predstavnikom oddelkov od 4. do 9. razreda, približati šolski sistem v Sloveniji, da so spoznali, kako obsežen je, kaj vse vsebuje in kako deluje. Kasneje smo naš šolski sistem primerjali s šolskimi sistemi drugod po svetu, od sosednjih držav, držav v revnejšem svetu, do držav, ki veljajo, da imajo najboljše šolske sisteme na svetu. Tako so učenci iskali, kaj je dobrega drugod in bi lahko vnesli v naš šolski sistem, ter spoznavali, kaj je dobrega pri nas. Učenci so primerjali šolo nekoč in danes, velik poudarek pa smo namenili odnosom v šoli. Razpravljali smo tudi o tem, kakšno šolo si želijo učenci v prihodnosti.

Predstavniki oddelkov od 4. do 9. razreda ter predstavnici 7. razreda učencev z nižjim izobrazbenim standardom smo se sestajali v času od začetka oktobra dalje in se do zasedanja šolskega otroškega parlamenta v februarju udeležili enajstih srečanj. Seznanili so se tudi z veččinami govornega nastopanja.

Učenci I. triade, mlajši učenci programa z nižjim izobrazbenim standardom in učenci posebnega programa vzgoje in izobraževanja so v mesecu februarju delo opravili po oddelkih podobno kot prejšnja leta, in sicer z branjem literature, s pogovori, z ilustracijami in zapisi na teme: MEDSEBOJNI ODNOSI, MOJA SANJSKA ŠOLA in VSAK IMA TALENT. Učenci od 4. do 9. razreda ter starejši učenci programa z nižjim izobrazbenim standardom so na eni izmed razrednih ur v oktobru spoznavali naš šolski sistem in njegovo delovanje. V sklopu kulturnega dne pa so si učenci konec januarja ogledali gledališko predstavo Društva za boljši svet z naslovom Šolski vrtiljak.

Po predstavi so razredniki v oddelkih opravili še enourno delavnico na določeno temo, in sicer: Šola nekoč in šola danes (4. r), Šola pri nas, šole po svetu (5. r), Hoditi v šolo – muka ali ugodnost? (6. r), Šolske obveznosti in domače na(d)loge (7. r), Šole drugje in šole drugače (8. r), Pridobivanje ocen ali znanja? (9. r). Po ogledu kratkih filmov in sodelovanju v vodenem pogovoru so učenci v oddelkih oblikovali zaključke, ki so jih predstavili v obliki zapisov ali slikovno. Le-ti so bili predstavljeni na razstavi v večnamenskem prostoru.

19. februarja je bilo v šoli zasedanje šolskega otroškega parlamenta, na katerem so se zbrali vsi predstavniki oddelkov od 4. do 9. razreda, učenki 7. razreda z nižjim izobrazbenim standardom in povabljeni gostje: predstavnica sveta staršev, ga. Violeta Zemljič Pšajd, predstavnica sveta zavoda in učiteljica, ga. Marjetka Šenekar, zdravnica iz ambulante za otroke in mladostnike, ga. Mojca Ivankovič Kacjan, mentorici Skupnosti učencev šole Lenart, ga. Leonida Rokavec in ga. Marija Brunec, pomočnik ravnatelja, g. Boris Brunec, ter bivši učenci in mladi parlamentarci naše šole, Iris Ambrož, Urban Koler in Timotej Šuman.

Po razpravi o izbranih temah so učenci prišli do naslednjih zaključkov:

Pri nas imamo dober šolski sistem in šole, ki nudijo veliko znanja. Učenci menijo, da so učne vsebine preobsežne, vseh pa jim je širok nabor izbirnih predmetov in interesnih dejavnosti, premalo pa je število razrednih ur.

Pri pouku imajo učenci najraje skupinsko delo, a največ znanja po njihovem mnenju odnesejo od frontalne oblike pouka. Kot način dela sta jim najbolj všeč metoda prikazovanja in praktično delo. Radi pa imajo nove, drugačne pristope, ki naredijo pouk zanimivejši.

Učenci so mnenja, da je domačih nalog količinsko preveč, pa čeprav se zavedajo, da z opravljanjem le-teh ponavljajo učno snov, utrjujejo znanje in pridobivajo delovne navade.

Ocenjevanje znanja za učence predstavlja stres. Večkrat čutijo pritisk s strani staršev na tem področju. Učenci so mnenja, da se učijo prej za ocene in točke, ki so pomembne za vpis v zelene srednje šole, kot pa za znanje.

Odnosi med učenci niso vedno dobri, prihaja do konfliktov, za izboljšanje bo potrebno na ravni šole še kaj postoriti. Učenci so mnenja, da imajo učitelji do učencev spoštljiv odnos, učenci pa so večkrat nespoštljivi do učiteljev.

Osnovna šola daje dobro popotnico za nadaljnje šolanje in za življenje; je prostor, kjer učenci pridobijo znanje in druge pomembne stvari: prava prijateljstva, socialne veščine, pripadnost skupnosti, delovne navade ...

Mladi parlamentarci so po zasedanju izglasovali tri predstavnike, **Aljaža Peklarja, Jurija Šumana in Majo Muršec**, ki so se 23. februarja udeležili medobčinskega otroškega parlamenta v Centru Slovenskih goric v Lenartu.

Skupaj z izbranimi mladimi parlamentarci sedmih šol našega področja so sodelovali v delavniškem delu na izbrane teme in kasneje predstavili zaključke, nato so prisluhnili mladi prostovoljki, ki je obiskala šolo v Afriki, v državi Malavi ter razpravljali o razlikah med našim šolskim sistemom in šolskim sistemom v afriški državi. Kot gosta, ki sta sodelovala v delavniškem delu na tem srečanju, sta se udeležila še dva učenca naše šole, Jan Bauman in Larisa Rola. Vsi naši učenci so izkazali dobro poznavanje letošnje teme in se aktivno vključevali v predstavitev dela skupin in v razpravo. Ob koncu srečanja so mladi parlamentarci izglasovali tri najboljše predstavnike, ki so se 16. marca udeležili **regijskega otroškega parlamenta v Mariboru**. Med njimi je bil izbran učenec naše šole **Aljaž Peklar**. Ker je v glasovanju dobil visoko število glasov, se je nato 9. aprila udeležil še **nacionalnega zasedanja otroškega parlamenta v Ljubljani**. Na obeh srečanjih je aktivno sodeloval v delovnih skupinah, predstavljal zaključke na plenarnem zasedanju in se vključeval v razpravo. Na vseh srečanjih je pokazal dobro vsebinsko pripravljenost, znal vsebine razviti in povezati z novimi temami, ideje utemeljevati ter se izkazal kot dober govorec.

V naslednjem šolskem letu bo tema otroškega parlamenta ostala enaka, to je novost v izvedbi!

Tako bomo na ravni šole med danimi področji (vsebina in organizacija pouka, odnosi v šoli ter materialna opremljenost šole) poiskali eno izmed vsebin, ki bi jo učenci želeli spremeniti ter izboljšati in bo seveda uresničljiva. Po posvetu z vodstvom šole in s strokovnimi delavci na šoli se bodo učenci z lastnimi idejami, rešitvami in aktivnostmi lotili izvedbe in jo ob pomoči odraslih tudi izpeljali.

Tadeja Volavšek

Vesel sem, da sem prišel tako daleč. Na zadnjem srečanju sem bil v državnem parlamentu. Ta izkušnja je bila res zanimiva. Rokoval sem se z gospodom Borutom Pahorjem in gospodom Mirom Cerarjem. Prišli so ministri in tudi drugi otroci različnih starosti. Prišli so iz različnih koncev države, od Jesenic do Maribora. V sobi, kjer imata sestanke parlament in vlada, smo bili tudi mi. Govorili smo, kaj nas moti v šolskem sistemu, o vrstniških odnosih, o šolskih prostorih, spoštovanju do delavcev na šoli in kako je šola povezana s starši. Tako je vsak povedal svoje mnenje o izboljšavi. Upam, da se bodo te izboljšave tudi uvedle.

Aljaž Peklar, 6. b

AKCIJA ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA

V tem šolskem letu smo organizirali dve akciji zbiranja odpadnega papirja. Prva akcija je potekala oktobra. Zbrali smo 15085 kg odpadnega papirja. V aprilu pa je potekala druga akcija zbiranja odpadnega papirja, ki je bila zelo uspešna, saj smo zbrali kar 21000 kg odpadnega papirja. Skupaj smo tako zbrali 36085kg odpadnega papirja. Prav vsi razredi so se odzvali na akcijo in zbirali papir. Pri akcijah so sodelovali tudi starši, aktivno pa smo sodelovali z lokalnim podjetjem, ki je odkupilo zbran papir. Prav tako gre zahvala devetošolcem, ki so od 6. razreda naprej sodelovali pri akcijah in pomagali tehtati zbran papir. To so **Aljaž Pahler Golubič, Anže Jelen, Jakob Komperšak in Luka Smonkar**.

Naslednja akcija bo v jesenskih mesecih, zato vabljeni, da že sedaj shranjujete papir.

Zbrani kilogrami po razredih:

RAZRED	KG	RAZRED	KG
1.a	822	5.b	1169
1.b	1300	6.a	1289
1.c	302	6.b	575
2.a	623	7.a	1582
2.b	523	7.b	1559
3.a	1384	8.a	971
3.b	1263	8.b	1889
4.a	518	9.a	1431
4.b	1033	9.b	1066
4.c	622	ONIS	165
5.a	1041		

EKO tim OŠ Lenart

BOTRSTVO TIBETANSKEGA FANTA TSERINGA

V mesecu februarju smo na šoli zbirali prostovoljne prispevke za šolnino našega varovanca, tibetanskega dečka Tseringa, ki živi in se šola v Indiji v Tibetan Children's Village in bi rad postal zdravnik. Učenci in delavci šole smo njegovi sponzorji že tretje leto in upam, da ga bomo podpirali še naprej. Hvala vsem, ki ste prispevali, da se bo Tamdin lahko šolal še naprej. Zbrali smo 450 EUR, za šolnino smo nakazali 330 EUR, preostanek denarja pa smo namenili učencem ONIS-a in PPVI. Pri zbiranju denarja so se še posebej izkazali učenci in razredničarke 3. b, 5. b, 3. a in 1. c.

Simona Peserl Vezovnik

NATEČAJ EVROPA V ŠOLI

Letošnji natečaj je bil posvečen kulturni dediščini. S sodelovanjem na natečaju so mladi raziskovali in predstavljali kulturno dediščino, izrazili svoj odnos do nje, razmišljali o tem, kaj jim dediščina pomeni, kakšna je povezava med ohranjanjem dediščine in trajnostnim razvojem, zakaj je pomembno, da jo ohranjamo iz roda v rod. Učenci so ustvarjali na literarnem in likovnem področju, nastala pa sta tudi dva video posnetka na temo ohranjanje kulturne dediščine (koline, pust). Na regionalnem nivoju so bila izbrana za državni nivo dela naslednjih učenk: **Zara Vezovnik**, 2. a (mentorica Darinka Kolarič), **Evelina Lavrenčič**, **Liza Fekonja** (obe 3. a, mentorica Andreja Habjanič), **Karin Rojko**, 7. a (mentorica Andreja Štancer), in **Anja Ketiš Radič** (8. a, mentorica Simona Peserl Vezovnik). Učenke so se za nagrado udeležile zaključne prireditve v Ljubljani.

Simona Peserl Vezovnik, koordinatorica natečaja

BRALNA ZNAČKA V ŠOLSLEM LETU 2017/2018

Bralna značka je najštevilčnejša interesna dejavnost, ki na naši šoli teče že od šolskega leta 1968/69. Strokovni delavci, ki se zavedamo pomena branja, spodbujamo učence, da čim več berejo in osvojijo BZ. Za osvojeno BZ pa morajo prebrano tudi smiselno predstaviti. Kot dolgoletna mentorica od 6. do 9. razreda zadnja leta ugotavljam, kakšne težave imajo učenci s predstavitvijo knjig. Ko jih povabim, da s svojimi besedami povzamejo dogajanje v knjigi, se kaj hitro zatakne in najpogosteje slišim: »Sem pozabil, knjigo sem prebral že pred enim tednom. – Vsega se ne spomnim, najbolj sem si zapomnila začetek. – Všeč mi je bil odlomek, ko ...« Pa ne pričakujem ne vem kaj, le da iz pripovedovanega uspem izluščiti, kako si dogodki sledijo, kako nanje vplivajo književne osebe, kakšen je konec. In iz leta v leto bolj spoznavam, kako pomembni za pozitiven odnos do branja ste starši. Besede spodbude so pomembne, zgled pa velja največ. Otroci imajo občutljive »tipalke«, s katerimi zaznavajo in posnemajo ali ne. Zato, spoštovani starši, le skupaj lahko dosegamo dobre, boljše rezultate. Vse bralne značkarje in njihove mentorje je letos za zaključek obiskal in s svojo življenjsko zgodbo nagovoril g. Igor Plohl. Obisk smo organizirali v obliki dveh nastopov, prvi je bil za bralce od 1. do vključno 4. razreda, drugi za starejše. Gast je svojo zgodbo prilagodil starostni stopnji učencev, pripovedovanje je dodatno ilustriral s slikovnim gradivom in z ustreznimi video posnetki. Poslušalci smo pozorno prisluhnili njegovi pripovedi – lahko bi rekli, da smo poslušali z ušesi, slišali pa s srcem. Spoznali smo, kakšen junak je lev Rogi, in se naučili, da lahko, če si res želiš in za to veliko narediš, dosežeš nemogoče, s pravimi prijatelji ob sebi vse. Zato, dragi **zlati bralci (Kristjan Herzog, Zarja Mlakar, Maja Muršec, Neža Ožinger, Filip Rojs, Oskar Šrimpf, Martin Zadavec in Laura Župec)** sezite visoko, tja, kjer so vaše želje.

Karolina Divjak

KOLESARSKI IZPIT PETOŠOLCEV

Letošnji kolesarski izpit smo izvedli na novi lokaciji, saj na naši običajni progi poteka obnova ceste. Zbrali smo se na ploščadi za šolsko telovadnico. Bodoči kolesarji so oblekli varnostne jopiče. Z mentoricama so obnovili potek načrtovane proge, ki so jo s policistom, g. Aleksandrom Firbasom, obhodili na tehniškem dnevu. Policist je opozoril na pravilno ravnanje v križiščih, učiteljice pa smo medtem pregledale, če so vsa kolesa brezhibna. Pred vožnjo so se učenci okrepčali z malico. Nato so v skupinah po tri v spremstvu učitelja prevozili najprej poskusno in zatem še izpitno vožnjo po določeni progi. Za umirjanje prometa in varnost kolesarjev so v križiščih poskrbeli policisti in redarji. Čestitamo vsem, ki vam je uspelo opraviti kolesarski izpit! Za vključevanje v promet je namreč potrebno brezhibno znanje prometnih predpisov kakor tudi spretna in zanesljiva vožnja v prometu. Tisti, ki izpita niste opravljali ali vam ni uspelo, ne skrbite, pridružili se nam boste lahko v naslednjem šolskem letu. Vsem kolesarjem priporočamo, da se vsaj na začetku v cestni promet vključujete v spremstvu odraslih, izkušenih oseb. Opozarjamo tudi na obvezno uporabo varnostne čelade. Srečno in varno na cesti!

Rebeka Peršak, Mia Peserl

OTROŠKA FOLKLORNA SKUPINA OŠ LENART V ŠOLSLEM LETU 2017/2018

Otroci imajo radi zgodbe. Še raje jih poustvarjajo. Ko dodamo pesem, glasbo in ples ter kostume, so pripravljeni na folklorni nastop. Za nami so številne ure vaj, iger in petja, da smo lahko skozi šolsko leto prikazali kar tri splete, zgodbe iz ljudske zakladnice slovenske dežele.

Predstavili smo se s spleti Trzinka, Ob bistrem potoku je mlin in Kdor mlade ptičice umori, ta v srcu svojem prida ni. Naš prvi nastop je bil v Domu kulture Lenart na občinski prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku 7. februarja 2018. Nastopali so člani šolske otroške folklorne skupine iz 1. in 2. razreda. Predstavili so se s pesmijo in plesom Trzinka. Sledila je prireditev S pesmijo in glasbo ob dnevu žena, ki so jo pripravile članice Društva upokojencev Lenart, pevke ljudskih pesmi. Prireditev je bila v nedeljo, 11. marca 2018. Folklorniki 3., 4. in 5. razreda so se predstavili s spletom Kdor mlade ptičice umori, ta v srcu svojem prida ni. 10. maja 2018 sta obe šolski folklorni skupini sodelovali na prireditvi za starše, ki jo vsako leto pripravi folklorna skupina iz vrtca Lenart. Za to prireditev so otroci 1. in 2. razreda pripravili splet Ob bistrem potoku je mlin. Poseben dogodek pa je bilo sodelovanje pri snemanju turistično - promocijskega filma o Lenartu, ki prikazuje lepote in znamenitosti Lenarta in okolice. Snemanje je organizirala Občina Lenart v mesecu maju. Folklorna skupina 3., 4. in 5. razreda se je v ta namen spremenila v sodobne pohodnike in skupaj smo se odpravili na pohod ob Komarniku, kjer so otroci raziskovali njegove značilnosti, prebivalce, rastline in podobno. Prav ob koncu šolskega leta pa smo bili veseli povabila za sodelovanje na otvoritvi dvigala v prostorih Občine Lenart. Svoje folklorne sposobnosti so prikazali otroci 3., 4. in 5. razreda. Ponosni smo, da smo lahko med prvimi preizkusili novo dvigalo, ogledati pa smo si smeli tudi prostore gospoda župana. Vsaj enkrat tedensko srečevanje na vajah nas folklornike vedno znova poveže, stkejo se nova prijateljstva, otroci doživijo veliko novega in drugačnega; občutek, ko dobiš iskren aplavz in besede pohvale po nastopu, pa je poživljajoč in nam daje nov zagon, da kulturno zakladnico Slovenije raziskujemo še naprej.

Vesna Rošker

PRIPRAVA VISOKE GREDE

Dne, ko se je večina učencev odpravila na pohod na Zavrh, smo se nekateri učenci 7., 8. in 9. razreda pod vodstvom učiteljice Tatjane Kraner posvetili našemu šolskemu vrtu, in sicer postavitvi visoke grede. Najprej smo določili pozicijo grede na vrtu. Nato je sledilo izkopavanje temelja visoke grede - izbrano površino za gredo smo zakoličili in iz nje odstranili vrhno plast trave in zemlje (to smo kasneje uporabili). Po malici je bila pripravljena Plantera (leseni okvir za visoko gredo), katero sta sestavila učenca 9. razreda pod vodstvom učitelja Danijela Divjaka. Ko je Plantera stala na svojem

mestu, smo lahko začeli z naslednjim korakom: plastenje visoke grede. Na dno smo naložili obrnjeno travno rušo in zemljo, ki smo jo prej izkopali za gredo. Nato smo nasuli veje, na katere smo naložili veliko količino zemlje. To smo posipali z gnojilom. Na koncu smo zasadili izbrano zelenjavo ter jo zalili. Tako se je uspešno zaključil še en eko dan.

Anja Ketiš Radič, 8. a

PLANINSKI IZLET NA PIRAMIDO

Planinci OŠ Lenart (Živa Strmčnik Muhič, Urh Strmčnik Muhič, Neža Golob, Matevž Markoli, Maruša Žibek in Tija Lovše) smo se v nedeljo, 15. 4. 2018, odpeljali na srečanje mladih planincev iz Pomurja in njihovih mentorjev. Našo skupino je vodila predsednica Planinskega društva Lenart, gospa Svetlana Bogojevič. Dobili smo se v Čentibi, od koder smo se odpravili na planinsko pot po Lendavskih gorah in Urbanovi poti do najvišjega vrha Lendavskih gor, Piramide (328m). Pot ni bila zahtevna, zato smo jo zlahka prehodili. Med potjo smo se okrepčali in družili s planinci iz drugih šol. Preživeli smo prijetno nedeljo.

Maja Trafela Lubej

SEJEM ALTERMED

Na sejmu, ki se je odvijal 17. in 18. marca 2018, so gostovale številne osnovne in srednje šole, ki so predstavile svoje šole in zdrave jedi ter prikazale odgovoren odnos do hrane in narave. Na letošnjem že 14. sejmu se je uspešno predstavile tudi naša šola, ki je z veliko dobrotami k naši stojnici privabila precej obiskovalcev. Mimoidočim obiskovalcem smo ponujali v šoli narejene, zelo okusne ter zdrave namaze: skutinega z zelišči, domači ocvirkov namaz s čebulo, korenčkov namaz na domačem kruhu in bučno pogačo - bučnico. Pri predstavitvi so sodelovale učenke Kiara Katan, Lara Štraus in Lara Žnuderl ter mentorja, ga. Tatjana Kraner in g. Srečko Kebrič.

Tatjana Kraner

PEVSKI ZBORI OŠ LENART

Tako kot vsako leto so se tudi letos pevci otroškega in mladinskega pevskega zbora udeležili nastopa na območni reviji pevski zborov. Ta je bila letošnje šolsko leto v Cerkvenjaku. Za nastop smo celo leto pridno vadili, zadnje dni pa imeli tudi intenzivnejše vaje in tako uspešno zastopali našo šolo. Pevci mladinskega pevskega zbora so se nastopa še posebej veselili, saj so bili oblečeni v nove majice.

Marina Zimič

VELIKE STVARITVE MALIH MOJSTROV 2018 – TATU

Učenci naše šole, ki radi likovno ustvarjajo, so se v maju udeležili muzejskega pedagoškega projekta Velike stvaritve malih mojstrov 2018 – Tatu. Učenci so po svojih idejah narisali tatuje. Izdelki učencev so razstavljeni v Pokrajinskem muzeju Maribor od 22. maja 2018 dalje. Sodelujoči učenci: Julija Kogler, Nikita Kos, Luka Lenart, Pia Rajšp, Marcel Fras, Ema Veronik, Eva Kaučič, Tanja Janet Krajnc, Manca Lihtenvalner, Iza Pšajd, Živa Strmčnik Muhič, Leon Šumandl, Maruša Kaučič, Nika Lebreht, Alex Šumandl, Maša Žibek, Mija Hojnik, Gabriela Lešnik, Vita Majcenovič, Elmedina Mallakaj, Ivana Šavli in Oskar Šrampf.

Andreja Štancer

MOJA DOMOVINA – POZNAM SVOJO KULTURNO DEDIŠČINO?

Leto 2018 je razglašeno za evropsko leto kulturne dediščine. Praznujemo ga tudi v Sloveniji. V mozaik različnih dogodkov v letu evropske in slovenske kulturne dediščine se vključuje tudi likovni natečaj Moja domovina – poznam svojo kulturno dediščino? v organizaciji prostovoljnega učiteljskega kulturno-naravoslovnega društva Naša zemlja. Nagrajenci naše šole, ki prejmejo priznanja za sodelovanje na natečaju, so: **Anja Ketiš Radič, Neža Ožinger, Lara Kaučič, Nika Feiertag, Oskar Šrampf, Maja Muršec** in **Shera Shala**.

Andreja Štancer

Maja Muršec, 9. b

Neža Ožinger, 9. b

Anja Ketiš Radič, 8. a

Shera Shala, 8. a

OBISK GALERIJE

V ponedeljek, 4. 6. 2018, smo pri neobveznem izbirnem predmetu Umetnost obiskali slikarja Konrada Krajnca v njegovi galeriji v Lenartu. Prijazno nas je sprejel in nam predstavil slike z likovne kolonije mladih na Krku.

Andreja Štancer

13. OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

Učenci četrtilih razredov, natančneje 14 tekmovalcev iz 4. a, 4. b in 4. c razreda, so se 10. 5. 2018 udeležili predtekmovanja Otroška varnostna olimpijada, ki ga je organizirala Policijska uprava Maribor, skupaj z Osnovno šolo Pesnica. Tekmovanje je potekalo na šolskem igrišču OŠ Pesnica na štirih tekmovalnih poljih, in sicer poznavanje pravil o varnosti, sestavljanje logotipov, povezanih z varnostjo, spretnostna vožnja s kolesom z dodatno nalogo ter požarna vaja, pri kateri so učenci zbirali vodo. Sodelovalo je 19 ekip iz bližnjih osnovnih šol. Intenzivna priprava na tekmovanje je vsebovala urjenje veščin in spretnosti, učenje 52-ih pravil o varnosti, splošno ozaveščanje, sestavo logotipov in razvijanje športnega vedenja, upoštevanje navodil ter pravil iger, logično sklepanje in timsko naravnost ter sodelovalno učenje. Učenci so skozi tekmovanje nenehno dokazovali svoje znanje, spretnosti in veščine, pozitivno borbenost, medsebojno povezanost in hrepenenje po zmagi. Z dobro mero motivacije in spodbud so naloge reševali hitro, dosledno in po pravilih. Najbolj so se izkazali pri poznavanju pravil o varnosti ter nalogi, ki je vsebovala spretnostno vožnjo s kolesom. Učenci OŠ Lenart so skupno zbrali 312,5 točk, vendar to ni zadostovalo za vstop v finale, a kot mentorica dobro poznam njihov vložen trud, veščine ter znanje, ki so ga osvojili na pripravah.

Brankica Keser

1. vrsta od leve proti desni: Tomaž Gonza, Vik Ferk Keršič, Gal Verbošt, Jaka Gašper Jelen, Gašper Marđetko, Gal Zavasnik, Luka Rola, Katja Smonkar.
2. vrsta od leve proti desni: Nika Vezovnik, Alina Kranjc, Julija Kogler, Ajda Bauman, Gašper Kramberger, Tia Lovše, mentorica Brankica Keser.

RAČUNANJE JE IGRA 2018

Tekmujejo učenci razredne stopnje od 2. do 5. razreda. Vodilo tekmovanja pa je, da vsak tekmuje sam s sabo, doživlja lastno zadovoljstvo, ob tem preverja svoje znanje, za neprijetnosti z matematiko bo še dovolj časa. V 2. in 3. razredu je najboljših 20% učencev prejelo zlato priznanje RAČUNANJE JE IGRA, naslednjih 30% učencev priznanje, vsi tekmovalci pa so bili nagrajeni z magnetom. Prejemniki **zlatih priznanj** so: **Timotej Berger, Jaka Brodnik, Tia Horvat, Larisa Hedl, Gregor Ilich, Liana Knap Jauk, Gašper Kolarič** (2. razred), **Saša Vukovič, Evian Pal, Špela Orsagovič, Niko Kurbus, Gal Šuman Nikl, Filip Slana, Tjaša Horvat, Tobija Rusjan** (3. razred).

V 4. in 5. razredu je najboljših 20% učencev razreda prejelo zlato priznanje, ostalih 80% je prejelo priznanje za sodelovanje. **Zlato priznanje** so prejeli: **Emma Veronik, Lucija Vinter, Vid Polič, Eva Kaučič, Manca Lihtenvalner, Tija Lovše, Nika Vezovnik, Andraž Petek, Gašper Marđetko, Vik Ferk Keršič, Veronika Bokan** (4. razred), **Aneja Družovec, Anej Horvat, Zala Kolarič, Žak Maj Kralj, Eva Grajfoner, Živa Jemenšek, Jakob Slana, Maj Tušek, Urh Strmčnik Muhič, Iva Viktorija Bokan, Gal Majcenovič** (5. razred).

Breda Špindler

ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL

Na naši šoli že vrsto let tekmujejo na šolskem tekmovanju v plesu na Šolskem plesnem festivalu. Vsako leto veliko deklic in dečkov prihaja na krožek ples, kjer se naučimo predpisane koreografije. Učenci najraje plešejo hip hop, pa tudi latino in plese v parih. Letos se nam je pridružilo kar nekaj dečkov. Najprej se mora plesalec ali plesalka dokazati na šolskem tekmovanju, potem pa na področnem. Letos smo ponovno povabili k sodelovanju našo bivšo učenko, Lano Žabčič, ki nam je pomagala pri koreografiji plesne produkcije, v kateri plešejo dekleta sedmega, osmega in devetega razreda. Pri tej disciplini si učenke z mentorjem same izberejo glasbo in plesne korake, vse skupaj pa čim bolj skladno odplešejo pred strogimi sodniki na področnem in državnem nivoju. Letos se je poleg produkcije na državno tekmovanje uvrstil plesni par, in sicer **Nika strelec** in **Vid Zarič**. Na državnem tekmovanju sta tekmovala v latinskoameriških plesih.

Emica Jelatancev

V sredo, 18. aprila 2018, je potekal Šolski plesni festival na regijskem področju. Lahko si tekmoval v parih (latinskoameriški plesi in standardni plesi) in posamezno. Tekmovanje je bilo razdeljeno na dve skupini, in sicer otroci od 4. do 6. razreda in otroci od 7. do 9. razreda. Na začetku so zaplesale tudi skupinske točke, ki gredo na državno tekmovanje. Zaplesala je tudi skupinska točka iz Lenarta in se uvrstila na 2. mesto. Nato so zaplesali pari od 7. do 9. razreda v kategoriji latinskoameriški plesi. Iz Lenarta so bili trije pari. Vid Zarič in Nika Strelec sta se uvrstila na 7. mesto. Nato je zaplesala

skupina od 4. do 6. razreda, v kateri sem sodelovala tudi jaz. V tej skupini sta plesala samo dva para iz Lenarta, in sicer Klara Sedonja in Adelisa Dobaja ter Tina Tomašev in Ela Sirk. Oba para sta se uvrstila na 12. mesto. V parih smo plesali ples cha cha cha, rock and rol in sambo. Po parih pa so tekmovali še posamezniki. Na koncu tekmovanja smo vsi dobili priznanja. Zelo smo se zabavali!

Klara Sedonja, 5. a

ATLETSKO TEKMOVANJE - ONIS

Na atletskem stadionu na Poljanah je bila 15. 5. 2018 področna tekma v atletiki za oddelke z nižjim izobrazbenim standardom (ONIS). Naši učenci so na tem tekmovanju osvojili pet medalj: **Žiga Perčič** (**3. mesto** na teku na 60m in **3. mesto** na teku na 300m), **Nejc Kaučič** (**2. mesto** v skoku v višino in **2. mesto** v teku na 60m) in **Marcel Murko** (**1. mesto** na teku na 1000m). Mešana štafeta 4x100m, ki so jo sestavljali **Patricija Klobasa**, **Tjaša Kocijan**, **Marcel Murko** in **Žiga Perčič**, je zasedla 4. mesto. V skoku v daljino je tekmoval tudi **Žan Jecelj**. Na državnem atletskem tekmovanju v Murski Soboti se je Žiga Perčič uvrstil na 7. mesto (tek na 300m), Nejc Kaučič je bil prav tako 7. v skoku v višino, **Marcel Murko** pa je v težki atletski disciplini tek na 1000m dosegel **3. mesto**.

Učitelji športne vzgoje

ODBOJKA

Pred kratkim smo se učenke, ki treniramo odbojko skupaj z gospo Emo, udeležile šolskega tekmovanja v mali odbojki. Prva tekma je potekala v Lenartu. Igrale smo proti OŠ Ruše, OŠ Duplek in OŠ Hoče. Z rezultatom, ki smo ga osvojile, smo se uvrstile naprej. Naslednja tekma je bila v Hočah. Skupaj z gospo Emo smo se ob enajsti uri z avtobusom odpravile v Hoče.

Pot je bila zanimiva. Skupaj s prijateljicami smo se pogovarjale, se zabavale, pele...Ko smo prispele v Hoče, smo odšle v garderobo, ki nam je bila dodeljena. Ko smo se preoblekle v drese, je bil čas za ogrevanje. Po ogrevanju smo pozdravile nasprotnice, ki so bile z OŠ Miklavž, OŠ Fram in OŠ Ruše, nato smo začele z igro. Nad končnim rezultatom smo bile malo razočarane, a vseeno vesele, saj smo osvojile tretje mesto. Prejele smo pokal in medalje ter se odpravile proti avtobusu. Tam smo pojedle malico in se odpeljale domov. Ta izkušnja je bila zanimiva in zabavna in upam, da se bom v prihodnosti udeležila še kakšnega takšnega tekmovanja.

Žanet Kurnik, 7. b

Tudi letos smo se udeležili medobčinskih športnih tekmovanj v različnih športih in dosegali lepe rezultate.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA NEMŠKEGA JEZIKA

Šolsko tekmovanje je potekalo 22. 11. 2017. Bronasto priznanje prejmejo: Laura Župec, Istref Jefkaj, Martin Zdravec, Gala Župec in Luka Šket.

Držano tekmovanje je potekalo 13. 3. 2018. Za tekmovanje so morali učenci predelati knjižno predlogo Speed-Dating mit Papa (Juma Kliebenstein). **Srebrno priznanje** prejme **Laura Župec**.

Marjetka Malek Toplak

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA – EPI LESEPREIS

Zlato priznanje prejmejo: Kiara Katan (vse točke), Elisa Potrč (vse točke); Hana Šalamun, Petra Zdravec; Leon Rozin; Nina Rakuša, Aneja Družovec, Jakob Slana; Anuška Fluher.

INTERNETNO BRALNO TEKMOVANJE - BÜCHERWURM

Zlato priznanje prejmejo: Neja Bračič, Lea Kramberger, Lara Štraus, Gala Župec, Laura Župec, Jakob Komperšak, Nuša Dvoršak, Istref Jefkaj, Maja Muršec, Martin Zdravec, Matjaž Župec, Luka Smonkar, Filip Rojs; Elisa Potrč, Kiara Katan, Anna Katarina Zelenko, Lana Žižek; Petra Zdravec, Karin Rojko, Tjaša Smonkar, Vid Zarič, Matevž Markoli, David Gergič Štravs, Nina Šterbal.

Marjetka Malek Toplak

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE ZA OSMOŠOLCE

Šolsko tekmovanje je potekalo 16. 10. 2017, tekmovalo pa je 16 učencev 8. razreda. Bronasto priznanje sta dosegla dva učenca: Jurij Šuman in Kristjan Žökš. Udeležila sta se državnega tekmovanja, ki je potekalo 20. 11. 2017 na Osnovni šoli Hajdina.

Simona Peserl Vezovnik

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE ZA DEVETOŠOLCE

Tekmovanje iz angleščine za devetošolce poteka na treh ravneh: šolski, območni in državni. Šolsko tekmovanje je potekalo 15. 11. 2017 in se ga je udeležilo 23 učencev. Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju so dosegli: Neja Bračič, Ana Marija Šavli, Lara Štraus, Gala Župec, Laura Župec, Nuša Dvoršak, Maša Harl, Zarja Mlakar, Maja Muršec, Neža Ožinger, Oskar Šrimpf, Hana Vinter, Martin Zdravec in Matjaž Župec. Na območno tekmovanje, ki je potekalo 18. 1. 2018 na OŠ Franca Rozmana Staneta v Mariboru, so se lahko uvrstili le štirje učenci z najvišjimi rezultati. To so bile učenke: **Lara Štraus**, Zarja Mlakar, **Laura Župec** in **Maša Harl**. Na državno raven se ni uvrstila nobena učenka, so pa Maša, Lara in Laura dosegle **srebrna priznanja**, za kar jim iskreno čestitam!

Maja Trafela Lubej

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA - EPI READING BADGE

Zlata priznanja prejmejo:

8. a: Elisa Potrč, Ana Breznik, Anja Ketiš Radič

8. b: Urška Glinšek, Kiara Katan

8. č: Marcel Murko

7. a: Hana Šalamun

6. a: Tamara Babič, Gal Marko, Lara Kaučič, Tian Fekonja, Ela Košmerl, Nika Feiertag

6. b: Katarina Dajčman, Nina Čeh, Jurij Petek, Eva Čeh

5. b: Tina Tomašev, Maj Tušek

Simona Peserl Vezovnik

9. b: Matjaž Župec

8. b: Vita Šebart, Lana Žižek

5. a: Klara Sedonja, Niala Eva Kores, Aneja Družovec, Eva Majer, Barbara Zorko, Niko Kmetič, Izak Lorenc, Nina Rakuša, Gal Majcenovič, Anej Špindler, Urh Strmčnik Muhič, Iva Viktorija Bokan, Lara Grbič

4. c: Žiga Friš, Andraž Petek, Nika Vezovnik, Anuška Fluher, Gašper Marđetko, Živa Strmčnik Muhič

4. b: Vid Polič

4. a: Vik Ferik Keršič, Veronika Bokan, Tim Fekonja, Katja Smonkar, Lara Kavran, Brina Marčič

Maja Trafela Lubej

7. b: David Gergič Štravs, Žanet Kurnik, Jan Bauman, Jakob Sedonja.

Marjetka Malek Toplak

INTERNETNO BRALNO TEKMOVANJE – BOOKWORMS

Zlato priznanje prejmejo:

7. b: David Gergič Štravs, Vid Zarič, Jan Bauman, Filip Vinter, Rebeka Šober, Tia Čeh, Ana Kramberger, Tjaša Smonkar

Marjetka Malek Toplak

8. ab: Kaja Rajter, Elisa Potrč, Kiara Katan, Urška Glinšek, Timoteja Kramberger

7. a: Matevž Markoli, Hana Šalamun, Petra Zadravec, Ana Jelen, Neža Golob

Simona Peserl Vezovnik

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Vabljive so poti,

ki vodijo v Naprej, v Nazaj;

igrajo se z besedo HREPENENJE ...

A smo

v časovni točki »ZDAJ«;

edino tu

lahko uresničimo življenje!

(B. G. Gorenc)

Naši bralci ga seveda uresničujejo tudi tako, da širijo svoja obzorja in domišljijo s kakšno dobro in zanimivo knjigo. Letos se je tekmovanja za Cankarjevo priznanje udeležilo 40 mladih bralcev (4. razred – 10 učencev, 5. razred – 8 učencev, 6. razred – 6 učencev, 7. razred - 3 učenci, 8. razred – 2 učenca, 9. razred – 11 učencev).

Bronasta priznanja so prejeli naslednji učenci:

- 4. razred: Luka Lenart, Julija Kogler, Anuška Fluher, Tija Lovše, Nika Vezovnik
- 5. razred: Živa Jemenšek, Eva Grajfoner
- 6. razred: Ela Košmerl, Zarja Novak
- 7. razred: Petra Zadravec
- 8. razred: Kaja Rajter
- 9. razred: Maja Muršec, Zarja Mlakar, Neja Bračič, Maša Harl

Regijsko tekmovanje je potekalo na OŠ Sladki Vrh. Udeležijo se ga lahko le učenci 8. in 9. razreda. Udeležile so se ga Maja Muršec, Zarja Mlakar, Neja Bračič in Kaja Rajter.

Vsem iskreno čestitamo! Še posebej pa **Maji Muršec** in **Neji Bračič** za prejeto **srebrno Cankarjevo priznanje**. Zahvaljujem se vsem mentorjem, ki so učence spodbujali in pripravljali na tekmovanje.

Leonida Rokavec, vodja šolskega tekmovanja iz slovenščine za Cankarjevo priznanje

TEKMOVANJA IZ ZNANJA BIOLOGIJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE

V 9. razredu se je tekmovanja udeležilo 5 učencev, 4 učenci so dosegli bronasto priznanje. Ti učenci so Martin Zadravec, Matjaž Župec, Maja Muršec in Maša Harl. **Martin Zadravec** in **Matjaž Župec** sta se uvrstila na državno tekmovanje. Državno tekmovanje iz znanja biologije za Proteusovo priznanje je bilo 1. 12. 2017 na Osnovni šoli Toneta Čufarja Maribor.

Na državnem tekmovanju sta bila oba učenca uspešna, saj sta dosegla **srebrno priznanje**. Manjkalo pa je tudi kanček sreče, saj je Martin Zadravec le za pol točke zgrešil zlato priznanje.

Natalija Červek

TEKMOVANJA IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVA PRIZNANJA

Šolsko tekmovanje iz znanja kemije je v letošnjem šolskem letu potekalo v ponedeljek, 15. januarja 2018. Mladi kemiki iz 8. in 9. razredov so reševali naloge za bronasto Preglovo priznanje. Dosegli so ga naslednji učenci: Kaja Rajter, 8.a; Lara Žnuderl, 8.b; Jurij Šuman, 8.a; Urška Glinšek, 8.b; Anja Ketiš Radič, 8.a; Martin Zadravec, 9.b; Matjaž Župec, 9.b in Maja Muršec, 9.b.

V soboto, 24. marca 2018, je na OŠ Maksa Durjave v Mariboru potekalo že 52. državno tekmovanje iz znanja kemije. Udeležili so se ga Kaja Rajter, Lara Žnuderl, Martin Zadravec in Matjaž Župec. **Zlato Preglovo priznanje** je dosegel **Martin Zadravec**, **srebrno Preglovo priznanje** pa **Matjaž Župec**.

Janja Kojc

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

Iz leta v leto več ljudi oboleva za sladkorno boleznijo, ki je velikokrat posledica nezdravega življenjskega sloga: nezdrava prehrana, premalo gibanja, veliko stresa ... Zato se lahko mladi seznanijo in dodobra poučijo o nevarnostih diabetesa in preventivi pred to nevarno boleznijo na pripravah in tekmovanjih, ki se jih udeležijo. V letošnjem šolskem letu se je tekmovanja na naši šoli udeležilo 32 učenek in učencev iz 8. in 9. razredov. Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja dosegle: Elisa Potrč, 8. a, Maša Harl, 9. b, Kiara Katan, 8. b, Ana Breznik, 8. a, Urška Glinšek, 8. b, Tia Hauptman, 8. b, Inja Majcenovič, 8.a, Maja Muršec, 9. b. Državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni je potekalo v Gornji Radgoni. Udeležile so se ga tri učenke. Dve sta izkazali zares odlično znanje: **Maša Harl** je dosegla **zlato priznanje**, **Kiara Katan** pa **srebrno priznanje**.

Janja Kojc

TEKMOVANJE V ZNANJU NARAVOSLOVJA ZA 1. DO 7. RAZRED OŠ

Letos je na naši šoli znova potekalo tekmovanje v znanju naravoslovja za učence od prvega do sedmega razreda. Tekmovanje je na šolski ravni in poteka pod okriljem Društva astronomov, matematikov in fizikov Slovenije. Tekmovanja se je udeležilo 99 učencev. Vsem dobitnikom iskrene čestitke, sodelujočim učiteljicam – mentoricam – in učitelju – mentorju – pa hvala za sodelovanje. Učenci, ki so izkazali največ naravoslovnega znanja, so prejeli bronasto priznanje Kresnička:

Mentorji:	Učenci, ki so dosegli <u>bronasto priznanje Kresnička</u> :
Tomi Ploj: 1.a Vesna Rošker: 1.b Barbara Domajnko: 1.c	Ula Banič, 1.a; Taja Švarc, 1.b; Nik Juratovec, 1.a; Maj Majer, 1.a; Jakob Polič, 1.a; Tajda Žižek, 1.a; Lan Pintar, 1.a; Urban Bračko, 1.c; Mia Bračko, 1.c; Žan Dajčman, 1.a; Meta Firbas, 1.c; Taja Ploj, 1.b; Jakob Sirk, 1.b; Ivana Tompa, 1.a
Darinka Kolarič: 2.a Alenka Jenuš: 2.b	Zara Vezovnik, 2.a; Nande Zemljič, 2.a; Maik Ferk Keršič, 2.a; Gašper Kolarič, 2.b; Timotej Berger, 2.a; Alen Jelen, 2.b; Zala Verbošt, 2.a; Žiga Kurnik, 2.a; Saraja Lorenc, 2.a
Andreja Habjanič: 3.a, Marjetka Šenekar: 3.b.	Žiga Trop Murko, 3.b; Liza Fekonja, 3.a; Saša Vuković, 3.a; Špela Orsagović, 3.b; Miha Žnuderl, 3.a
Brankica Keser: 4.a, Breda Špindler: 4.b, Tamara Buč: 4.c.	Gašper Marđetko, 4.c; Nika Vezovnik, 4.c; Eva Kaučič, 4.c, Andraž Petek, 4.c; Anej Roškar, 4.b
Mija Peserl: 5.a, Rebeka Peršak: 5.b.	Marcel Čučko Grajner, 5.b; Rok Babič, 5.a
Janja Kojc: 6.a, 6.b.	Katarina Dajčman, 6.b; Luka Mlakar, 6.b; Jurij Petek, 6.b
Janja Kojc: 7.a, 7.b.	David Gergič Štravs, 7.b; Hana Šalamun, 7.a

Janja Kojc

LOGIKA

Šolsko tekmovanje smo izvedli 28. 09. 2017, tekmovali pa so učenci od 5. do 9. razreda. Tekmovanje je potekalo v prijetnem vzdušju. V tem šolskem letu smo organizirali tekmovanje tudi v drugi triadi, in sicer za učence 5. in 6. razreda.

Prejemniki bronastih priznanj po razredih:

5. razred: Živa Jemenšek, Izak Lorenc, Eva Grajfoner, Maša Žižek

6. razred: Jurij Petek in Tomaž Trajbar

7. razred: Hana Šalamun in Petra Zadravec

8. razred: Kaja Rajter, Jurij Šuman in Lana Žižek

9. razred: Martin Zadravec in Gala Župec.

Državno tekmovanje je bilo izvedeno 21. 10. 2017 v organizaciji ZOTKS na OŠ Tabor 1 v Mariboru. Udeležili so se ga Martin Zadravec, Kaja Rajter, Hana Šalamun in Petra Zadravec. **Zlato priznanje** iz logike je osvojila **Petra Zadravec**.

Anica Zarnec

TEKMOVANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU

Šolsko tekmovanje za bronasto Vegovo priznanje in priznanje Kenguru smo izvedli 22. 03. 2018 v organizaciji DMFA. Učenci so tekmovali v vseh razredih in oddelkih na predmetni in razredni stopnji. Učenci, ki so po pravilniku dosegli določeno število točk, so se uvrstili na državno tekmovanje iz matematike za SVP in ZVP. V letošnjem šolskem letu učenci tekmujejo samo na šolskem in državnem tekmovanju. Na šolskem tekmovanju učenci osvojijo bronasto priznanje, na državnem pa srebrno in zlato priznanje. Podeljenih bo 56 priznanj Kenguru in 27 bronastih priznanj.

Tekmovanje za SVP in ZVP je bilo izvedeno v tem šolskem letu na OŠ Prežihov Voranc v Mariboru, in sicer 21. 4. 2018. Prejemniki **srebrnih Vegovih priznanj** so: **Ela Sirk**, 5. b; **David Gergič Štravs** (7. b), **Elisa Potrč** (8. a), **Martin Zadavec** in **Matjaž Župec** (oba 9. b). **Zlato Vegovo priznanje** pa sta dobili **Petra Zadavec** (7. a) in **Kaja Rajter** (8.a).

Strokovni aktiv učiteljev matematike na OŠ Lenart

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

Šolsko tekmovanje smo izvedli 5. 10. 2017 v organizaciji DMFA, tekmovalo je 11 učencev 8. in 9. razreda.

Prejemniki bronastih priznanj po razredih:

8. razred: Kaja Rajter in Elisa Potrč

9. razred: Martin Zadavec.

Srečko Kebrič

TEKMOVANJE IZ ZNANJA RAČUNALNIŠTVA BOBER

Šolsko tekmovanje je potekalo 16. 11. 2018, tekmovalo pa je 36 učencev 6., 7., 8. in 9. razreda. 14 učencev je doseglo bronasto priznanje: Jakob Sedonja, Petra Zadavec (oba 7. razred), Tine Jemenšek, Kaja Rajter (oba 8. razred), Neja Dreu, Elis Fric, Kristjan Herzog, Ajša Kurbus, Maja Muršec, Oskar Šrimpf, Lara Štraus, Anja Videčnik, Martin Zadavec in Laura Župec (vsi 9. razred).

Na državnem tekmovanju, ki je letos potekalo na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko v Ljubljani, je sodelovala **Maja Muršec**. Iskrene čestitke vsem.

Srečko Kebrič

ROBOTIKA

SERŠ v Mariboru ter Fakulteta za elektrotehniko, računalništvo in informatiko že nekaj let organizirata tekmovanje iz robotike. Letos sta se ga udeležila Vid in Mark Roškarič. Njun mentor je bil mag. Feliks Jakopec. Udeležila sta se tekmovanja v izdelavi mobilnega robota, ki zna slediti zaviti beli črti na temni podlagi in progo prevoziti v najkrajšem možnem času. Tekmovanje poteka v znanju robotike – fizike (poznavalec), hitrosti modela (dirkač) in kombinaciji obojega. Tekmovalca sta bila uspešna tako na predtekmovanju kot na državnem tekmovanju. **Mark Roškarič** je na državnem tekmovanju dosegel **3. mesto** – ROBOSledPOZNAVALEC, **1. mesto** – ROBOSledDIRKAČ in **1. mesto** ROBOSled. **Vid Roškarič** pa je na državnem tekmovanju dosegel **2. mesto** – ROBOSledDIRKAČ in **3. mesto** ROBOSled. Iskrene čestitke obema tekmovalcema in mentorju.

Daniel Divjak

TEKMOVANJE OSNOVNOŠOLCEV V ZNANJU FIZIKE ZA STEFANOVO PRIZNANJE

Pravilnik tekmovanja se vsakih nekaj let malenkostno spremeni. Tekmovanje še vedno poteka v treh stopnjah. Novost je število prejemnikov bronastega priznanja. Doslej ga je prejela tretjina udeležencev šolskega tekmovanja, letos pa tudi vsi tisti, ki so se s svojim rezultatom uvrstili med 20% najboljših v državi. Zaradi te spremembe imamo v osmih razredih kar 8 bronastih priznanj, po starem bi imeli le 3. Po novem pravilniku se na področno tekmovanje uvrsti 15% udeležencev šolskega tekmovanja v vsaki skupini. S celotnega področja pa še 5% po rezultatu, to sta 2 učenca. Na ta način želi DMFA povečati število tekmovalcev na začetni stopnji, ki se je v zadnjih 10 letih skoraj preplopolovilo. Če smo lansko leto na področno tekmovanje v Lovrenc na Pohorju imeli zelo daleč, smo se letos peljali samo v Benedikt. Na področnih tekmovanjih po vsej Sloveniji je letos tekmovalo skoraj 1500 učencev, malo več kot polovica je bilo osmošolcev. Na državno tekmovanje se je uvrstila 1/10 najboljših.

Naši učenci so bili letos ponovno zelo uspešni, saj se jih je kar 5 uvrstilo na zaključno tekmovanje. Na državnem tekmovanju smo bile s 5 ali več tekmovalci 4 šole. V zadnji 6 letih so se učenci OŠ Lenart že četrtič uvrstili med šole z največ udeleženci državnega tekmovanja, kar potrjuje, da stalno dobro delamo in rezultat ni slučajen. Tudi letos je zato v biltenu državnega tekmovanja objavljena naša fotografija.

Učenec	Razred	Bronasto priznanje	Izbran na področno tekmovanje	Izbran na državno tekmovanje	Priznanje
Jurij Šuman	8.	x	x	x	Zlato državno
Kaja Rajter	8.	x	x	x	Zlato državno
Ana Breznik	8.	x	x	x	Srebrno državno
Lara Žnuderl	8.	x	x		Srebrno področno
Tine Jemenšek	8.	x			
Nino Raner	8.	x			
Sergej Fekonja	8.	x			
Elisa Potrč	8.	x			
Matjaž Župec	9.	x	x	x	Srebrno državno
Martin Zadavec	9.	x	x	x	Srebrno državno
Zarja Mlakar	9.	x	x		
Maja Muršec	9.	x			
Laura Župec	9.	x			

Ker so me posamezniki obvestili, da poskušajo rešiti nalogo, ki jo zapišem v glasilo, sem se tudi letos odločil zanjo. Ni tipično fizikalna, lahko bi bila tudi na tekmovanju iz logike ali astronomije. Letos so jo na državnem tekmovanju reševali 8. in 9. razredi in je bila glede na uspešnost reševanja med vsemi najlažja.

V Ljubljani je najdaljši svetli del dneva junija 10 ur daljši od najkrajšega svetlega dela dneva decembra. Koliko ur traja najkrajši nočni del dneva v Ljubljani?

- (A) 7   (B) 10   (C) 12   (D) 14

V upanju, da boste ponujeno nalogo pazljivo prebrali, tudi večkrat, če je potrebno, in rešili, vam želim lepe počitnice. Pa še iskrene čestitke vsem fizikom.

Daniel Divjak

VESELA ŠOLA - ONIS

Tudi v letošnjem letu so se učenci ONIS udeležili tekmovanja Vesela šola. Vključeni so bili učenci od 5. do 9. razreda. 14. marca 2018 so se udeležili šolskega tekmovanja naslednji učenci: Patrik Kozar, Tamara Rotar, Eva Grahornik, Žan Kraut, Tia Šipek, Marcel Murko, Patricija Klobasa, Borut Požegar in Tjaša Satler.

Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju so dosegli: Patrik Kozar (5. č), Tamara Rotar (6. č), Tia Šipek (7. č), Marcel Murko (8. č) in Patricija Klobasa (9. č).

Učenki **Tamari Rotar** se je uspelo uvrstiti na državno tekmovanje, ki je bilo v torek, 10. 4. 2018. Dosegla je **srebrno priznanje**.

Marija Kebrič

VESELA ŠOLA (4. – 6. RAZRED)

V letošnjem šolskem letu je interesno dejavnost Vesela šola obiskovalo kar 27 učencev iz 4., 5. in 6. razreda. Ob četrtkih zjutraj smo brali zanimive teme iz revije Pil in se naučili marsičesa novega. Učenci so na šolskem tekmovanju pokazali veliko znanja. Bronasta priznanja so dosegli: Ema Veronik (4. b), Maj Tušek in Živa Jemenšek (oba 5. b) in 5 učencev, ki so se uvrstili na državno tekmovanje. Tudi na tem nivoju so učenci pokazali, da premorejo veliko znanja in so naslednji učenci dosegli **srebrna priznanja**: **Nika Vezovnik**, **Gašper Marđetko** (oba 4. c), **Žiga Žižek** in **Jurij Petek** (oba 6. b). **Zlato priznanje** in naslov državnega prvaka pa je dosegel **Andraž Petek** (4. c). Andraž se je za nagrado udeležil zaključne prireditve v Cankarjevem domu, kjer je srečal veliko znanih Slovencev. Upam, da bo tudi naslednje leto veliko vedoželjnih otrok, ki se bodo priključili Veseli šoli.

Simona Peserl Vezovnik

PLUS VESELA ŠOLA

Vesela šola je izobraževalni projekt, namenjen osnovnošolcem od 4. do 9. razreda. Ta projekt mlade spodbuja k celovitemu pridobivanju znanja, veščin in spretnosti. Tematske niti se stekajo v tekmovanje, ki se ga lahko udeležijo vsi učenci, tudi tisti v prilagojenem programu. Namen Vesele šole je širjenje splošnega znanja na hudomušen in igriv način. Vsebine so raznovrstne in so vezane na aktualne teme današnjega časa – lahko gre za obeleževanje posebnih dogodkov ali za preprosto dopolnjevanje znanja s področij težje razumljivih tem. Teme so lahko povezane z učnim načrtom osnovne šole, lahko pa so izbrane zato, da bi učence seznanili tudi s takimi vsebinami, ki v učnem načrtu za osnovnošolce niso predvidene. Vesela šola zaokrožuje tematske niti z zaključnim državnim tekmovanjem (s spletne strani Vesela šola/ O Veseli šoli). V šolskem letu 2017/2018 se je na naši šoli k plus VŠ (od 7. do 9. r) prijavilo 10 učencev, in sicer 5 osmošolcev in 5 sedmošolcev. Skrbno smo predelali predpisane mesečne teme, največ pa so morali učenci narediti sami. Na šolskem tekmovanju, ki je bilo 13. marca, so veselošolci pokazali svoje znanje. 5 izmed njih je osvojilo bronasto priznanje in se uvrstilo na državno tekmovanje. To je bilo 11. aprila na OŠ Kungota. Tam je vseh 5 tekmovalcev osvojilo **srebrno priznanje**. Z bronom in s srebrom so se okitili: **Petra Zadavec** (7. a), **David Gergič Štravs** (7. b), **Elisa Potrč**, **Jurij Šuman** in **Ana Breznik** (vsi 8. a). Vsem iskreno čestitam, letošnje veselošolce in morebiti še koga pa vabim, da se preizkusijo v tej interesni dejavnosti tudi naslednje šolsko leto.

Karolina Divjak

SREČANJE MLADIH TEHNIKOV - TEKMOVANJE IZ MODELARSTVA

Zveza organizacij za tehnično kulturo Slovenije – ZOTKS je letos že 42. leto organizirala tekmovanje mladih z različnih področij tehnike in raziskovalnih nalog. Učenci naše šole smo bili spet zraven. Izdelali smo dobre modele, športna - tekmovalna sreča pa nam je bila zelo različno naklonjena. Mladi tekmujejo v 15-ih različnih športno modelarskih disciplinah, mi pa smo se preizkusili v šestih. Kot že vrsto let doslej je bilo področno tekmovanje na OŠ Velika Nedelja in na letališču v Moškanjcih. Tam so izbrali najboljše modelarje v Podravju, ki so se udeležili državnega tekmovanja prvo junijsko soboto v Kamniku.

Učenec	Tekmovalna panoga	Uvrstitev na regijskem tekmovanju	Uvrstitev na državnem tekmovanju
Marin Zadavec	MČ1 – vožnja s čolnom v cilj	1.	6.
Lara Žnuderl	MČ1 – vožnja s čolnom v cilj	2.	1.
Urban Neuvirt	MČ1 – vožnja s čolnom v cilj	4.	-
David Gergič Štravs	RV-letalo	1.	1.
Gal Verbošt	ploščati zmaji	2.	1.
Urh Strmčnik Muhič	ploščati zmaji	1.	4.
Marcel Fras	ploščati zmaji	3.	-
Jakob Sedonja	avtomobili – vožnja v cilj	3.	5.
Luka Smonkar	avtomobili – vožnja v cilj	1.	4.
Luka Kranjc	avtomobili – vožnja v cilj	5.	-
Luka Kranjc	škatlasti zmaji	-	2.
Žiga Žižek	škatlasti zmaji	1.	3.
Nino Raner	raketa s trakom	1.	5.

Ob zaključku državnega tekmovanja so najboljši trije v vsaki panogi prejeli medaljo ustreznega leska, skromno darilo, prvaki pa še vabilo na eno od ZOTKINIH poletnih šol. Vsi dobitniki medalj in njihovi mentorji so bili povabljeni na zaključno prireditev ZOTKINI TALENTI, ki je bila v soboto, 9. junija, v Cankarjevem domu. Tu je potekala slovesna razglasitev rezultatov vseh državnih tekmovanj, ki jih organizira ZOTKS. Lepe počitnice, v katerih boste nabrali dovolj idej in volje do dela za naslednje šolsko leto.

Daniel Divjak

TEKMOVANJA IZ ZNANJA ZGODOVINE 2017/2018

Izjemno! S tem izrazom lahko najustrezneje opredelimo rezultate naših učencev na letošnjih tekmovanjih iz znanja zgodovine. **Štiri zlata zgodovinska državna priznanja** v enem samem šolskem letu so dosežek, s katerim se ne more pohvaliti nobena slovenska OŠ, tudi največje med njimi ne. Pot naših učencev do takšnega uspeha ni bila ne kratka in ne enostavna. Pričela se je s poglobljanjem v literaturo že kmalu po pričetku šolskega leta. 5. 12. 2017 se je na šolskem tekmovanju v znanju zgodovine pomerilo 26 učencev 8. in 9. razredov OŠ Lenart. Najuspešnejši med njimi so bili Martin Zadavec, Matjaž Župec, Neža Ožinger, Maja Muršec, Jurij Šuman in Maša Harl. Prejeli so bronasta priznanja in se uvrstili na območno tekmovanje. Bronasta priznanja so ob njih prejeli tudi Luka Smonkar, Gala Župec in Laura Župec.

Najboljši mladi zgodovinarji v Sloveniji - Matjaž, Martin, Jurij, Maja in Neža.

Območno tekmovanje je potekalo 1. 2. 2018 v Pesnici. Udeležilo se ga je 70 učencev mariborske regije, na državno tekmovanje pa je vodilo prvih 8 mest. Kar 5 od teh mest so osvojili učenci OŠ Lenart – **Martin, Matjaž, Maja, Jurij** in **Neža**. Prav vsi naši učenci, tudi **Maša**, so osvojili **srebrna območna priznanja**, namenjena le najboljšim v regiji.

Državno tekmovanje je potekalo 17. 3. 2018 v Ljubecni pri Celju. Udeležilo se ga je najboljših 114 mladih zgodovinarjev Slovenije. Prav vsi so se intenzivno pripravljali in upali na osvojitev **zlatih priznanj**, a ta so bila namenjena manj kot polovici med njimi. Osvojili so jih kar štirje naši učenci – **Jurij Šuman, Matjaž Župec, Martin Zdravec** in že drugo leto zapored **Neža Ožinger**. Velik uspeh je dopolnila **Maja Muršec s srebrnim državnim priznanjem**. Pohvale za izjemen dosežek pa lahko gredo kar celotni letošnji generaciji 8. in 9. razredov naše šole, ki so tekmovalno tematiko »Življenje v predmarčni dobi na Slovenskem – 200 let od zadnje velike lakote« vztrajno in podrobno preštudirali in se pogumno spopadli z izzivi. S svojimi rezultati so pred naše naslednje generacije prav gotovo postavili zelo visoke cilje in pričakovanja, čeprav nas dejansko naši učenci v zadnjih petih letih prav vsako leto razveseljujejo z zlatimi zgodovinskimi državnimi priznanji.

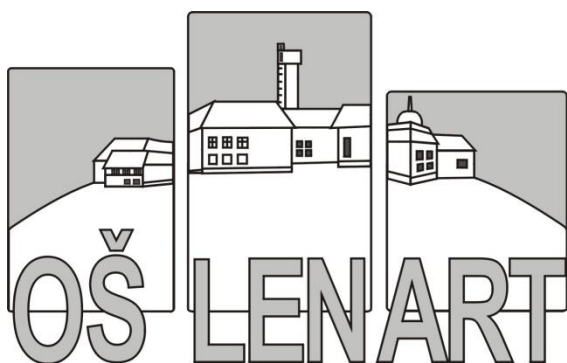
Ob vseh zapisanih rezultatih pa seveda ne smemo pozabiti še na zgodovinski kviz na temo osamosvajanja Slovenije, ki ga je v novembru 2017 organiziral Vojaški muzej Slovenske vojske iz Maribora in kjer je naša ekipa v postavi **Matjaž Župec, Martin Zdravec** in **Filip Rojs** premagala vso konkurenco iz bližnje in daljne okolice. Iskrene čestitke!

Bernard Petek

Blazno razno

Glasiło OŠ Lenart

2. številka

Šolsko leto 2017/2018

Računalniško oblikovanje:
Srečko Kebrič

Likovni prispevki:
Andreja Štancer

Slika na naslovnici:
Utrinek z valete

Mentorica:
Simona Peserl Vezovnik

Naklada: 500 izvodov

Lenart v Slovenskih goricah

